

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జూలై 2023

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మార్పత్రిక

సంపుటి: 41 సంచిక: 03

సాయిబాబా ఏల్క్రిక్ ఎంర్కులండర్క్ శ్రీ గురుపూర్ణాము శుభాకంక్షలు!
(03-07-2023)

- జూలై 03 - శ్రీ గురు పూర్తిము
జూలై 04 - శ్రీ స్వామి వివేకానంద ఆరాధన
జూలై 15 - శ్రీ స్వామి వివేకానంద ఆరాధన
(ఒథి ప్రకారము - ఆషాడ బహుళ త్రయోదశి)

“స్వర్వగతమైన ఆత్మ ఒక్కటేనన్న పరమసత్యం మన నిత్య జీవితానుభవానికి వ్యతిరేకం. కాని అట్టిదాన్ని అంగీకరిస్తే తప్ప ప్రతి మానవుడూ సాచివారిని తనవలెనే ప్రేమించడమన్న ప్రాధమిక ధర్మసూత్రానికర్మముండదు. ఆ సూత్రాన్ననుసరించే సకల ధర్మశాస్త్రాలు ఏర్పడ్డాయి. కాని అట్టి ప్రత్యక్షానుభవం లేకపోవడంచేతనే సామాన్యాలకు ధర్మాన్ననుఫైంచడమంత కష్టమౌతుంది. అట్టి అనుభవాన్ని తాము పొంది, తదనుగుణమైన విధంగా జీవిస్తూ, అట్టి అనుభవాన్నాధారంగా గల లీలలను ప్రకటించి భక్తుల జీవితాలను ధర్మబద్ధంగా తీర్చిదిద్దగలవారే మహాత్ములు.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిశరాల భర్దావిజయ

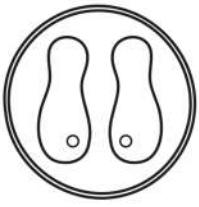
సమ్మంగాలకు సమ్మయిక బాటులు వేయాలి!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

క్రీతమునెంత చక్కగా సిద్ధంచేస్తే పంట అంత బాగా పండుతుంది. ఇలా సిద్ధం చేయడం విత్తనాలు చల్లకముందే ఆరంభం గావాలి. పైరుకు, పైరుకు మధ్య భూమిని సారవంతం చేసేవి, మన పశువులకు మేతనిచ్చేటే అయిన మొక్కలు మొలిపిస్తాము. తర్వాత వాటిలో మేపిన పశువుల సహాయంతో ముందు ముందు పాలం దున్నతాము; ఎత్తుపల్లాలు సమం చేస్తాము. రాళ్ళు, పిచ్చి మొక్కలు తొలగిస్తాము. పాలం గట్టు కట్టుబిట్టం చేస్తాము. నేల దున్నడం ద్వారా మట్టిని తిరుగవేస్తాము. వరుసలు భీలిన గాళ్ళు ఏర్పాటు చేస్తాము. వాటిలో విత్తనాలు చల్లి సీరు పడతాము. పైరు మొలుస్తుంటే రోజుా ఉదయమూ, సాయంత్రముగా గూడ వెళ్లి పశువులు చేను మేయకుండా చూచుకుంటాము. మళ్ళీ మళ్ళీ సీరు పడుతుంటాము. ఎరువు వేస్తాము. కంకులోచ్చిన దగ్గర నుండి మిడతలు, తెగుళ్ళు, ఎలుకలు, పిట్టలు పాడుచేయకుండా చూచుకొంటాము. అప్పుడుగాని మంచి పంట చేతికిరాదు. ధర్మము, అర్థము, కామము సిద్ధించవు. మోక్ష సాధనకు అవకాశము దీరకదు. ఇదంతా ఒకరోజు, ఒక సంవత్సరమూ చేస్తే చాలదు. ప్రతిరోజు, ప్రతి సంవత్సరమూ చేస్తాము. మనకు సంసారము, బాధ్యతలూ వున్నంతవరకూ యిదంతా తప్పదు.

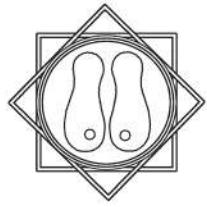
సాధనకూడా సిద్ధాంతికి లేక అంతా పంట అంత బాగా పండుతుంది. పంట చేతికిచ్చాక మాత్రమే మిగిలిన మొక్కల అవసరం తీరునట్లు నదిదాటగానే పడవ అవసరము,

మేడు ఎక్కగానే మెట్ల అవసరమూ తీరునట్లు, నిరంతర సద్గురు ధ్యానము హృదయంలో స్థిరపడి, నిత్య జీవితంలోని ప్రతి సన్మివేశంలోనూ సహజంగానే వారు బోధించిన ఆవగాహనలో చూపులతో ధర్మబద్ధంగా నడుచుకొనడం చేతనయ్యాకనే గాని మిగిలిన సాధనలవసరం తీరదు. విత్తులు నాటడానికి ముందు నేల సిద్ధం చేయడం వంటిది - నిత్యజీవితంలో యితరులపట్ల మన భావాలు, ప్రవర్తన సంస్కరించుకొనడం. అదే భగవద్గీతలో 'సత్యగుణము', 'దైవిసంపద' అని చెప్పినది; అల్పిచిస్తే వివేకమే - సిద్ధాంతమును యోచన, ఆవగాహనలే - యిందుకు మూలమని తెలుస్తుంది. సాయి అందికారాల గురించి, యితరులు మనను బాధించినప్పుడు మనం ప్రవర్తించవలసిన విధానము, అసూయల గురించి చెప్పినదిదే. అట్టి యోచన ఒక భాగమైతే, యిం కనిపించేదంతా కలసి సాయి రూపమని గుర్తుంచుకొనడం మరో భాగం. ఈ రెండూ భక్తి - జ్ఞానాలు; నిత్యానిత్య వస్తు వివేకము; అదే వేదాంతంలో 'సాధనపట్ట సంపత్తి' అనీ, మొదట నాల్గు జ్ఞాన భూమికలనీ అన్నారు. యోగమార్గంలో యమ నియమాలన్నారు. ఇవి లేక సాధనే లేదు. బీటికి కట్టుబడి ధర్మబద్ధమైన అర్థము, కామము (జీవితావసరాలు) సాధించుకొన్నవారే తర్వాత నాల్గవ పురుషార్థమైన మోక్షానికి ప్రయత్నించడానికి తగినవారు. అలాగాని వారి 'సాధన' అంతా రజీంగుణాన్ని, తమోగుణాన్ని అనుసరించి వ్యాధమపుతుంది; అంతేగాదు - అనర్థదాయకమవుతుంది - రాక్షసుల తపస్సులా. వాలకంటే ఏ సాధనాలేకుండా కేవలం తన కర్తృవ్యం తీకరణ శుద్ధిగా నిర్వాటించుకుపాయేవారు మేలు. అందుకనే

స్రీమంగాబాద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 41

జూలై-2023

సంచిక: 03

పరమపుజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'సాయిబాబా'

విషయ సూచిక

01.	సత్యంగాలకు సవ్యమైన బాటలు వేయాలి!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపుత్రులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	కృతజ్ఞత	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	ఒహ్ జనని ద్వితీయ ఆరాధన మహాత్మవము	శ్రీమతి టీ.పద్మావతి	10
05.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీ వెంపటి నరసింహాం	13
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
07.	మరికొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	17
08.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధులు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	21
09.	ఆశాజీవ్యతి	శ్రీ వాసుదేవరావు	25
10.	ద్వారకామాయ అన్సీభవమండపము	శ్రీమతి కేసవరపు రేణుక	26
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ విజయబాస్కర్	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫోన్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయిబోచో పత్రికలో వెలువు వైపు వ్యాపాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యము.

ప్రపంచంలోని మతగ్రంథాలన్నింటిలో సాధకులకు ఎన్నెన్నొన్న నియమాలు, ధర్మాలు చెప్పారు. భగవద్గీతలో స్వధర్మాచరించి బుణానుబంధాలు తీర్మానికినుండా మోక్షానికి యత్నించడం నరకప్రదమవుతుందని మనువు ధర్మశాస్త్రంలో చెప్పాడు.

అయితే, పాలం విషయంలో ఆకలి, జీవితావసరాలే మనంప్రతిరోజుాప్రమారకండామనకర్తవ్యంనెరవ్యకొనేలా చేస్తుంది. కాని సాధన విషయంలో అలాగాదు. ఎన్నిసార్లు విన్నా, దానిపై మన దృష్టి మందగిస్తుంది. మన భావాలను, ప్రవర్తననూ పట్టించుకోకుండా పుజ, పారాయణ, సత్సంగాలూ యాంత్రికంగా చేస్తాము. అందుకు బుజువు ఒక్కటే - క్రమంగా సత్సంగంలో సాధనకు సంబంధించని భావాలు తలెత్తుతాయి. ఎవరిమాట నెగ్గాలి? ప్రాబల్యము, ప్రాతినిధ్యమూ ఎవరివి? అన్న ఆందోళనలు ప్రారంభమవుతాయి. అంటే అధిక-న్యాసనతలు చేటు చేసుకొంటాయి. ప్రతివారూ తాము లేకపోతే ఆ కార్యక్రమమే లేదన్న పరిస్థితి తెచ్చుకోజూస్తారు; అంతటిలో పాటటిలు భేదాలు పుడతాయి. ప్రతివారు సాటిబక్తులను తమ వర్గియులుగా చేసుకో యత్నిస్తారు.

ఇది సత్సంగమనే పైరుకు పట్టే తెగులు. దీని నివారణమొక్కటే - ఎప్పుడై సత్సంగ సభ్యులు కలుసుకొన్నా మరే సభ్యుల్లో గులించి వ్యక్తిగతంగా చల్చించుకోకూడదు. ఇలా చెప్పినా ఈ బలహీనత నాపుకోలేనివారు అలాంటివి ప్రస్తావించినపుడు మనం ఒకటి రెండు మాటలలో దాని అనోచిత్యం చెప్పి, సాయి చెప్పిన సూక్తులు జ్ఞాపకం తెచ్చి విడచిపెట్టాలి. ఆప్పె యింకా మాట్లాడుతుంటే యుక్తిగా ప్రస్తావన మార్చాలి. అభి ఫీలుగాకుంటే చాకచక్కంగా అచటివాలని పిలుచుకొని వెళ్ళిపాచాలి. ప్రపంచ చలతలో రాజకీయము, సాంఘికములూ అయిన ధ్వయములేగాక ఇస్తాము, క్షేత్ర మతప్రచార సంఘాలు ఈ సూత్రాన్ని పాటిస్తాయి. అందుకే మనవంటి సామాన్యులైన మానవులే ఆ సంఘాలలో కూడా పున్సపుటికీ వాటి కార్యాలు అంత సమర్థవంతంగా నడుస్తాయి. దానికితోడు కొంతకాలం సత్సంగాలలో పాల్గొని నిర్మహిస్తున్న సభ్యులు, కార్యకర్తలూ 1 లేక 3 నెలలకొకసాలి ‘ఆత్మవిమర్శ’ శిజరాలు నిర్వర్తించుకొనడం మంచిది. ఇందులో ఒకరికొకరు ఆత్మియతతో సాయికార్యం చక్కగా కొనసాగడానికని, మన సాధన నిర్మష్టమవ్వాలన్న తలంపుతో ఎవరి

బలహీనతలు వారు మిగిలినవాలి ఎదుట, సాయి ముందు హృదయపూర్వకంగా పశ్చాత్తాపంతో చెప్పేసుకొని, నాటినుండి వాటిని విడిచేయత్తుం చేయాలి. పై తెలివ పంతాలు, పాటటిలనూ యిందులో జీజాలుగా వుండగానే తుంచివేసుకొనే యత్తుం చేయాలి. మనలో ఎవరైనా వారి లోపాలు బిడ్డకోలేకపోతే ఒకటి రెండు సార్లు హెచ్చరించి విడచిపెట్టాలి గాని దానినే విమర్శగా ప్రతివారూ చల్చించుకోకూడదు. దానిని పట్టించుకోకుండాను, అది మన హృదయాన్ని కలుపితం చేయకుండాను చూచుకొంటూ వారు చేసే భక్తికార్యాలలో మాత్రం ఏ భేదభావమూ వహించకుండా పాల్గొనాలి. ఇలా కలుపు తీసుకోకుంటే, తెగుళ్ళ నివారణ వేసుకోకుంటే పైరు వేయడమంతా వ్యర్థమే గాక ఎన్నో భాదలకూ, పాపాలకూ కారణమై నష్టమెక్కువ జరుగుతుంది. ఏ వ్యక్తులలోనైనా నివారించుకోలేని బలహీనతలు, పారభాట్లు, ముక్కోపము, తొందరపాటు, అలిమిగాని అసూయ, ద్వేషమూ వుంటే వాటిని మంచి హోమియో పైద్యంతో నివారించుకోవాలి. వారలా నివారించుకొనేదాకా వాలిలోని బలహీనతను వ్యాధిగా తలచి పట్టించుకోకుండా వుండాలి. అది లోపంగా ఎంచి దానినాధారం చేసుకొని ద్వేషము, పంతము, దెబ్బకుడెబ్బ తీయడము వంటి పారభాట్లు చేసి మన సాధనను పాడుచేసుకోకూడదు. సాటివాలికి చెప్పి వారి హృదయాలను మలినపరచగూడదు. ఈ జాగ్రత్త తీసుకోనందువల్ల ఎన్నో మంచి ఉన్నతాశయాలతో ఆరంభమైన సంస్కలన, సమాజాలూ గూడ చెడుకు నిలయాలుగా, కేంద్రాలుగా మారుతున్నాయి.

జదింత అవసరమో కీస్తు చెప్పినమాట తెల్పుతుంది - “దేవునికి నైవేద్యమిచ్చే ముందు సీవెవలకైనా అన్యాయం చేశావేమా చూచుకో; దానికి ప్రతిక్రియ చేసి, వారి క్షమకోలి, అందుకు భగవంతుని క్షమించమని ప్రార్థించి అప్పుడు నైవేద్యమివ్వు. అప్పుడే ఆయన దాని నంగీకలిస్తారు”. సాయి - మలభక్షణ చేస్తున్న పంబి ఉదాహరణతో - తెలివ మహాత్ర సత్యాన్ని స్ఫురించినా యిదే తెలుస్తుంది. ఇది సాధనకు ఆయుషుపట్టు వంటిది. ఇలా సత్సంగాన్ని నిర్దిష్టంగా వుంచుకొంటేగాని తర్వాత ధ్యానము, జపము, పారాయణలు సలగా జరుగవు. క్షేత్రం బాగుండకపోతే మంచిపైరెలా వస్తుంది? ●

ప్రపంచమై

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - గ్రహణ దినాల్లో దేవాలయాల్లో పూజాచి కార్యక్రమాలు ఎందుకు నిషేధించారు?

- అయితా సత్యానారాయణ, సూట్చురు పేట

జవాబు :- అటు అనంత విశ్వానికి ఇటు మానవుడికి పరమాత్మ తత్త్వంలో ఐక్యమున్నది. సామరస్యమున్నది. దానిని వివరించడంలో అండాండ పిండాండాలకు పోలిక, సంబంధము వివరించారు బుషులు. అలానే జీవ్యుతిష్ట శాస్త్రజ్ఞుల ప్రకారం సూర్యుడు ఆత్మకారకుడు; చంద్రుడు మనఃకారకుడు; భూమిదేహసికికారకురాలు. ఏగ్రహణమైనా మనస్సు అంతర్ముఖమై ధ్యానస్థమవడానికి సంకేతం. కనుక

అప్పుడు పూజాదికాలు చేస్తూ మన మనస్సును, యిష్టదైవాన్ని బహిర్ముఖం చేయగూడడు. ఇష్టదైవం కూడా ధ్యానస్థడై యుంటాడని భావం. పూజించడమంటే దైవం యొక్క దృష్టిని మనమీదకు బేదభావంతో మరల్చినిదమన్నమాట. గ్రహణమప్పుడు మనముకూడా ధ్యానస్థలమై అబేదభావంతో ఆయనతో తాదాత్మానికి యత్నించాలి. ●

ప్రశ్న : - ధనుష్టాటీలో సిద్ధారూఢస్తామి సముద్ర స్నానం చేస్తున్న ఒక యాత్రికుని "సువ్వేందుకు స్నానం చేస్తున్నావు?" అని అడిగితే అతడేమీ చెప్పులేక "శలీరసుభ్రికి" అన్నాడు. అసలు సముద్ర స్నానమెందుకు చేస్తారు?

- శ్రీమతి శారద, హైదరాబాదు

జవాబు :- మీరు శ్రాంకణ్ణు సముద్ర జలంలోని లవణాలు మొఫాని శలీరానికి మంచివన్నది స్వాలమైన కారణం. వివిధ పవిత్ర నచీజలాలు - వాటిలో ఎందరో మహాసీయులు ఆర్యాదులు విడవడం వలన వాటి తీర్చాలలో మహాసీయులు స్నానము, తపస్స ఆచలించడం వలన వాటికి పొత్తులయిన సాధకుల పైన పవిత్రమైన అంతరంగిక ప్రభావముంటుంది. అట్టి నదులెన్నో సముద్రంలో కలుస్తాయి. గనుక అన్నింటిలోనూ స్నానమాచరించిన ఫలితం సముద్రస్నానం వలన శ్రద్ధావంతులకు కల్పుతుంది. అంతేగాక బాహ్య ప్రకృతిలోని కొన్ని వస్తువులు నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను స్వీరింపజేసేవిగా వుంటాయి. సముద్రము అపారము, అనంతము, భూమి పైయున్న జలమంతటికి

నిలయము అవడం వలన భగవంతుని ఇట్టి గుణాలను మనసుకు స్వీరింపజేస్తుంది. అంటే దాని దర్శనమువల్లనే మనస్సు అల్పమైన లౌకిక భావాలనుండి మనలను వుద్ధలస్తుంది. అందుకే దానిని చూస్తూ వుంటే మనస్సు నిర్మాయమై తన్నయత కల్పుతుంది. ఆకాశము నిర్మాణ బ్రహ్మాన్ని గులించి జ్ఞాపకమువేస్తే, సముద్రము సగుణబ్రహ్మ అయిన సద్గురువును స్వీరింపజేస్తుంది. అట్టి భావంతో స్నానం చేస్తే సద్గురు గుణభావ పొరవశ్యం కల్పుతుంది. సద్గురువుని ఆశ్రయించని వారికి ఈ భావమంత స్వప్పంగాదు. కనుక పలితమల్చండి. సద్గురువైన శ్రీ సిద్ధారూఢులని గుర్తించలేని ఆ యాత్రికుడండుకే సలయైన సమాధాన మివ్వులేకపోయినాడు. ●

(అక్టోబరు 2014 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

కృత్యాల్య

పూజ్య గురుపత్రీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్

“కృత్యాల్య తజ్జతకు మారుపేరు సాయి” అన్నారు పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఇతరులు మనకు చేసిన మేలును గుర్తించి వాలిపట్ల భక్తి గౌరవాలు కలిగిపుండడాన్ని ‘కృతజ్ఞత కలిగిపుండటం’ అంటారు. ఈ కృతజ్ఞతకు సూచనగా సహాయం చేసినవాలికి సహాయం పాంబినవారు ఏదైనా తిలిగి కృతజ్ఞతగా సమర్పించడం కూడా జరుగుతూ పుంటుంది. ఆలోచిస్తేగాని ఎవరికి, ఎప్పుడు, ఎందుకు, ఎలా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలో స్పష్టంగా తెలియదు. అందుకనే చాలామంచి తమకు ఇతరులు చేసిన మేలుకు బదులుగా తమకు శక్తి వున్నప్పటికీ స్ఫుర్పంగా మాత్రమే ప్రతిఫలమిస్తారు. కొందరు ఇతరులనుంచి తమకు ఏ చిన్నపోటి కేయస్తు కలిగినా ఎంతో స్పందించి వాలికి సహాయం చేస్తారు.

మరికొందరు తమకు ఇతరులు చేసిన మేలును గుర్తించను గూడా గుర్తించలేదు. అంతేగాక వాలికి అపకారం కూడా చేయతలపెడతారు. వీలినే ‘కృతఘ్నులు’ అంటారు. ఇటువంటి వాలి వల్ల తమకు, ఇతరులకూ గూడా చాలా అశాంతి కలిగి పలస్తితులు దారుణంగా తయారపడతాయి. దీనినే ‘స్వార్థపరత్వం’ అంటారు. మానవులలో ఈ స్వార్థగుణం పెచ్చుపెలిగిన కొద్ది కృతఘ్నుత పెరుగుతూ పోతుంచి. ఎంతనేపటికీ తమకు ఇతరులవల్ల వచ్చే లాభాన్ని గురించే ఆలోచిస్తారు గనుక అవతలివారిని మోసం చేసైనాసరే తాము లాభం పాందటానికి ప్రయత్నిస్తారు. వీలివల్ల బాధపడిన వ్యక్తులు, వీలిని చూసిన మలకొందరూ గూడ ‘మనమెందుకిలా పుండకూడు?’ అని వారుకూడా స్వార్థపరంగా వుండడాన్ని అలవరచుకుంటారు. కొంతకాలానికి అలాంటివారు ఎక్కువపుతారు. దానివలన ప్రపంచంలో అరాచకం ప్రబలుతుంది. చివరకు ఎవరైనా

ఇతరులకు సహాయం చేయ సంకల్పిస్తే గూడా అవతలివారి స్వార్థపరత్వం వల్ల అది చెడుగా తయారపడతుంది. చివరకు ‘మనం ఎందుకు ఇతరులకు సహాయం చేసామా!’ అని బాధపడవలసి కూడా వస్తుంది. నేటి సమాజ దుస్థితి ఇదీ! అట్లాగని ఈ సమాజంలో ఎంతోమంచి మంచివాళ్ళు లేకపోలేదు. అయితే వాలిలో చాలామంచి ఇతరులకు సహాయం చేసి మోసపోవటం కూడా కద్దు.

కృతజ్ఞతగా పుండటం అనేటి మానవులకు తప్పనిసలిగా వుండవలసిన గుణం. కారణం ప్రతివారూ ఏదో ఒక విధంగా ఇతరుల మీద ఆధారపడక తప్పదు. ఏ అవసరాన్ని మనం పాందుతున్నా అది ఇతరుల భాగస్వామ్యం లేకుండా జరుగదు. ఉదాహరణకు మనకు ఉదయం కాఫీకి కావలసిన పాలు, కాఫీపాడి, పంచదార తీసుకుంటాము. పాలు కావాలంటే గేదెలను పెంచేవారు, మనకు పాలు ఇచ్చేవారు కావాలి. మనకు వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళలేని పలిస్తితి వుంటే మనింటికి వచ్చి ఇచ్చేవారు కావాలి. పంచదార, కాఫీపాడి తయారు చేసేవారు, వాటిని ఇతరులకు లభింపజేసేవారు లేకపోతే అవి మన చేతికిరావు. ఇలాగే ప్రతి విషయంలో గూడా! ఎన్నో విధాల, ఎంతోమంచి శ్రమ, సహాయం లేకుండా మన పనులేమీ జరుగవు. ‘దానిదేముంది? మనం డబ్బులిచ్చి కొనుక్కొంటున్నాము కదా?’ అని అనుకోవచ్చు. కానీ మన దగ్గర డబ్బులున్నప్పటికీ, అవతలివాడికి డబ్బులు అవసరమున్నప్పటికీ వాడిప్పుకపోతే మనమేమీ చేయలేము. మనం గేదెలను పెంచుకోలేము. ఇలాగే పంచదారకు అవసరమైన చెరుకు పంటను, కాఫీ పంటను పండించలేము. కనుక డబ్బు వుండడమే సరిపోదు. అవతలివాడి సహాయం తప్పక కావాలి. అందుకని ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి సుఖం

వెనకాల ఇతరుల శ్రమ దాగిపుంటుంది. ఇది గుర్తిస్తేగానీ మన జీవితాలు సక్కమంగా నడవవు.

అంతేగాక పంచభూతాలపట్ల గూడా మనం కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలి. పంచభూతాలు లేకుండా ఒక్క క్షణం కూడా మనం జీవించలేదు. అవి మన ప్రాణాధారాలు. అందుకని పెద్దలు నిదురలేవగానే భూమికి కృతజ్ఞతతో నమస్కరించాలని చెప్పారు. “అమ్మా, నీ మీద కాలు మోపుతున్నాను. మలమూత్ర బిసర్జన చేస్తున్నాను. మా నిత్యావసరాల కోసం నిన్న తప్పడం, దున్నడం మొదలైనవి చేస్తున్నాను. నీవై జన్మించిన ఈ జడ్డను క్షమించి, ఆశీర్వదించి కాపాడవలసినది” అని ప్రార్థనచేసి భూమిమీద కాలుమోపమని చెప్పారు. అలాగే సూర్యునిపట్ల (అంటే అగ్నిదేవునిపట్ల), వాయుదేవునిపట్ల, జలముపట్ల, ఫీటన్నించేసి తనలో ఇముడ్డుకున్న ఆకాశముపట్ల కృతజ్ఞత కలిగిపుండాలని చెప్పారు.

అంతేగాక మానవజన్మ రావడానికి కారణభూతులైన తల్లిదండ్రులపట్ల, వారికి కారణభూతులైన పెద్దలపట్ల గూడా కృతజ్ఞత కలిగిపుండాలని చెప్పారు.

ఈ శరీరం సక్కమంగా పనిచేయడానికి కారణాలైన మెదడు, శ్వాసకోశములు, హృదయము, మూత్రపిండములు, వాటివల్ల పనిచేసే ఇతర అవయవాలు - ఫీటి పట్ల కూడా కృతజ్ఞత కలిగి వుండాలి. కారణం ఫీటిలో ఏది సక్కమంగా పనిచేయకపోయినా మన శరీరం కుంటుపడుతుంది. బీనినే ‘వైకల్యము’ అంటారు. అందుకని ఈ శరీరాన్ని జార్త్తుగా పాశించుకుంటూ, దాని ద్వారా మనం అవసరాలను తీర్చుకుంటూ, ఈ శరీరం పట్ల కూడా కృతజ్ఞత కలిగిపుండాలి. ఇక్కడ తమాపా ఏమిటంటే ఇవస్తే చేయడానికి కారణాలైన మనస్సు, మెదడు చేతనే మనం వాటికి కృతజ్ఞత చెబుతున్నామన్నమాట. అంటే కృతజ్ఞత చెప్పటానికి అవసరమైన మనస్సుకు కృతజ్ఞతాభావం కలిగిపుండాలని ప్రభోధిస్తున్నామన్నమాట. అందుకని ఇతర వికారాలకు లోనుగాకుండా సత్కమైన వాటిని గుర్తించి, వాటిపట్ల కృతజ్ఞత కలిగిపుండాలని మనస్సుకు ప్రభోధిస్తూ వుండాలి. ఈ ప్రభోధించే దానినే ‘బుట్టి’ అంటాము. బుట్టి అనేబి సక్కమంగా పనిచేయకపోతే మనస్సు అనేక పెడమార్గాలు పట్టివచ్చు. దానివల్ల వచ్చే కష్టాలు అనుభవించవలసిరావచ్చు.

అయితే ఈ బుట్టికి మంచి, చెడు తెలిసేబి ఎట్లా? ఏది

మంచో, ఏది చెడో ఎలా తెలుస్తుంది? దానిని చెప్పగలవారు ఎవరైనా వున్నారా? బీనికి సమాధానం చెప్పగలవారు మహోత్సులు, సద్గురువులు. వారు నిస్వార్థంగా జీవిస్తారు. తమకోసం ఏ మాత్రమూ జీవించరు. కనుక నిరంతరం ఇతరుల శేయస్సు కోసం పాటుపడతారు. మానవులు ఏ విధంగా ప్రవర్తిస్తే ప్రశాంతి పాందుతారో, దానివల్ల వచ్చే లాభమేమిటో వివరంచి చెప్పి, వారిని సన్మార్గాన నడిపించ ప్రయత్నిస్తారు. సద్గుణాలేమిటో, దుర్గుణాలేమిటో, స్వార్థపరత్వం వల్ల వచ్చే నష్టమేమిటో, నిస్వార్థంవల్ల వచ్చే లాభమేమిటో నిర్మిస్టంగా తెలియజేస్తారు. అలాంటిపారే కొందరు ధర్మశాస్త్ర ర్ఘంధాలు, పురాణాలు మొప్పి రచించి మనకు అంచిస్తారు. ఎప్పటికప్పుడు ఈ మహోత్సులు అప్పటి కాలపరిస్థితులకు అనుగుణంగా ధర్మాన్ని బోధిస్తారు. వారివల్ల వారి చెంతకు వచ్చిన చాలామంచి సన్మార్గాన నడవటం జరుగుతుంది. కొందరు తామున్న స్థితికంటే మెరురైన స్థితిని కూడా పాందుతారు. అందువల్ల సుఖశాంతులు కలిగి; వారికి, వారి ప్రక్కనున్నవారికి కూడా కొంత శేయస్సు కలుగుతుంది.

మహోత్సులు కేవలం లోకిక శేయస్సును ప్రసాదించడం మాత్రమేగాక, సకల అనర్థాలకు, ఆశాంతికి, దుఃఖానికి కారణమైన మూలసమస్యను తెలియజేప్పి పటిష్టారం చూపుతారు. అంతేగాక అందుకు ప్రయత్నించిన వారిని చేయపట్లకుని పరమార్థం వైపుకు నడిపిస్తారు.

అలా సన్మార్గాన నడిపించే మహోత్సులలో శైఖ్యులు శ్రీ శిలాదీ సాయినాథులు. ఆయన లోకశేయస్సు చేకూర్చే పథకంలో ఉపకరణంగా పూజ్యాల్మీ మాప్సురుగాలని ఎన్నుకున్నారనడంలో సందేహం లేదు.

పూజ్యాల్మీ మాప్సురుగారు మొదట నాస్తికులే అయినా ఆయనను ఏదో ఒక మిషమీద తన దగ్గరకు రశ్మించుకుని ఆయనను తన మార్గాన్ని నడిపించేవారిగా మలచుకున్నారు. పూజ్యాల్మీ మాప్సురుగారు సాయిబాబా వద్ద ఆత్మానుభూతిని పాంచి ఆయన అపారకరుణకు ముగ్గులై కృతజ్ఞతగా తమ జీవితాన్నే బాభాకు సమర్పణ చేసుకున్నారు. జీవితమంతా ఆయన సేవలోనే అనుక్షణం నిమగ్నమైనారు. ఇంతకుమించి ఎవరైనా, ఎవలపట్లమైనా కృతజ్ఞత కలిగిపుండటం ఏమున్నది? అందుకని కృతజ్ఞతకు మరోపేరు పూజ్యాల్మీ మాప్సురుగారు కూడా! ఆయన మాట్లాడే ప్రతిమాటా, చేసే ప్రతి చర్య సాయిబాబా సేవలో భాగమే. శ్రీ సాయిబాబు గుర్తి, ఆయన చర్యలు - లీలలగుర్తి వివరించి, ప్రతివారూ శ్రీ

సాయిబాబా వల్ల తను పాంచిన శేయస్వను పాందాలని ఆరాటపడ్డారు. అందుకై ప్రవచనాల ద్వారా, గ్రంథాల ద్వారా, చర్చల ద్వారా అనుక్షణమూ ఇతరులకు బోధ చేస్తూనే వున్నారు. అందువల్లనే నేడు మనమందరమూ మన సంస్కారాలనుసరించి కొద్దోగోప్సో శేయస్వను పాందగలుగుతున్నాము. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కోరుకున్న పారమార్థిక స్తోయిని అందుకోలేకపోయినప్పటికీ అందుకోసం ప్రయత్నం చేసేవారు ఎందరో వున్నారు. లోకిక శేయస్వను మాత్రమే కోరేవాలికి లోకిక శేయస్వను ప్రసాదిస్తూనే తమ బోధల ద్వారా వాలిని పరమార్థం వైపుకు నడిపిస్తారు. ఉదాహరణకు ఒక సమస్యకు పరిష్కార మార్గం చెబుతూనే ఆయన యిలా అంటారు - “ఫలానిభి చేస్తే సీకు ఈ సమస్య తొలగుతుంది. కానీ సమస్యలపైన సమస్యలు నిరంతరం వస్తూనే వుంటాయి. ఏటికి అంతక్కడ? అలాగాక ఏటికి మూలమైన దానికోసం ప్రయత్నిస్తూపుంటే ఈ సమస్యలు సీటిమీద గీతల్లాగా వచ్చి వెళ్లిపోతుంటాయి. ఆపి సీ మనస్సును ఏమాత్రం ప్రభావితం చేయలేవు. సమస్యలకు పరిష్కార మార్గాలకోసం ప్రయత్నిస్తూనే మనస్సును అశాంతిపైపుకు మళ్ళకుండా వుంచుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే శాంతి లభస్తుంది. చూడు, ఏ మనిషైనా సమస్యలతో బాధపడకుండా వున్నడిమో ప్రస్తుత ప్రపంచమంతా సమస్యల వలయంలో శిక్కుకుని అశాంతితో కుతకుతలాడిపోతోంది. అలాగాక ఇదే ప్రపంచంలో వుంటూనే శాంతిని పాందగలవారు, నిశ్చింతగా వుండగలవారు మహాత్ములు మాత్రమే. అందుకని వాలిని దల్చిస్తూ, వారు చెప్పినవాటిని ఆచరిస్తూపోతూవుంటే మన సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కార మార్గం లభస్తుంది” అని చెప్పేవారు. వాచా చెప్పటిమేగాక ఎంతోమంచి మహాత్ములను తాను దల్చించి, వాలి దర్శనం చేసుకుని వాలి కృప పాందవలసినదని చెప్పి ఎందరికో వాలి దర్శన ఆశీస్సులను లభంపజేశారు. ఈనాటి కొందరు గురువుల్లాగా తన దగ్గరకు వచ్చినవారు తమనే సేవించాలసీ, తమను విడచి మహాత్ముల వద్దకు వెళ్లకూడదని చెప్పలేదు, శాసించలేదు. ఆయన వద్దకు ఎవరైనా ఎప్పుడైనా రావచ్చ. వద్దని వెళ్లిపోస్తామన్నా. ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని కూడా యిచ్చారాయన. ఆయన యిలా అనేవారు “నా వద్దకు వచ్చినవాలి వల్ల నాకు గల లాభమేమున్నది? రానివాలివల్ల వచ్చిన నప్పమేమున్నది? వచ్చినవాలికి బాబా నేవగా భావించి బాబా

గులించి చెబుతాను. లేకపోతే బాబా స్వరం చేసుకుంటాను. నాబి నప్పంలేని వ్యాపారం. ఎవరు వచ్చినా, రాకపోయినా, పూజించినా, దూషించినా నాకు ఒలగేదేమీ లేదు. నా తెల్ల వెంటుక ఒక్కటి గూడా నల్లబడదు. నా జీవితకాలం పాడిగింపబడదు. అందుకని సాయిబాబా కృపకు పాత్రుణ్ణి కావడానికి మాత్రమే నిరంతరం నేను ప్రయత్నిస్తూ వుంటాను. బాబా కృపను మించి నాకేమీ అవసరం లేదు. అందులో భాగంగానే వచ్చినవాలికి ఆయన గులించి చెప్పడం, ప్రాయడం చేస్తుంటాను. సాయిబాబా వల్ల వారు శేయస్వ పాంచితే చాలు”. ఆయన చెప్పినట్టే ఆయన తన జీవితాన్ని బాబా సంకల్పించిన యజ్ఞంలో సమిధగా చేసుకున్నారు.

శ్రీ సాయిబాబా పట్ల కృతజ్ఞతతో మాస్టరుగారు సాయిబాబా గులించి, ఆయన లీలలు, బోధల గులించి ఎందరికో తెలియజెప్పి ఎందరినో సన్మార్గాన నడిపించారు, నేటికి నడిపిస్తున్నారు. ఈనాడు మనమందరమూ ఎన్నో విధాలుగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల వలన సమస్యలను తొలగించుకోని సుఖశాంతులను పాందగలుగుతున్నాము. అందుకని మనం ఆయన పట్ల కృతజ్ఞత కళ్లి వుండటం ధర్మం. అందులో భాగంగా మనం ఆయనను సేవిస్తూ ఆయన పుట్టినరోజును ఘనంగా జరుపుకుంటున్నాము. ఆయన బోధించిన మార్గాన మన శక్తిని అనుసరించి పయనించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము.

క్రిందటి సంవత్సరము ఆయనపట్ల కృతజ్ఞతగా ఆయనకు 75 సం॥లు నిండిన సందర్శంగా ఎన్నోచోట్ల అతి సంతోషంగా, ఘనంగా ‘కృతజ్ఞతా మహాత్మవ’ వేడుకలను జరుపుకున్నాము. ఈ సం॥ము కూడా క్రిందటి సంవత్సరం వలెనే ఆయన పుట్టినరోజు విశిష్టతను సంతలించుకున్నది. ఈ సంవత్సరము జన్మతిథి, నష్టతము, ఆంగ్రతేభి ఒకే రోజున కూడిపున్నాయి కనుక ఈ 77వ జన్మదినాన్ని కూడా ఉపాయింగిన సంతోషంతో, ఉత్సాహంతో మన శక్తిమేరకు భక్తి శర్దులతో జరుపుకోవడం అవసరం. అందుకని ఆయన మార్గాన మనము ఇంకా ముందుకు నడవాలని, అలా నడిపించమని ఆయనను, ఆయన గురువైన శ్రీ శిలాదీ సాయిబాబాను ప్రార్థించాము. ఇంకా యింకా ఆయనపట్ల కృతజ్ఞతాభావం పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించాము. అందులో భాగంగా మనంకూడా మన మనస్సును, వాక్యాను, కర్మాను ఆయన కొరకు అంకితం చేందాము. ఆయన సంపూర్ణ అనురహితాన్ని పాందుదాము. ●

చివ్య జనగా ద్వానీయ ఆరాధన మహార్షేత్తువము

శ్రీమతి టీ.ఎడ్యూవతి

శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు
సాయినాథ్ మహారాజ్ కి జై !
శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు అలివేలుమంగమ్మ సహిత
భరద్వాజ మహారాజ్ కి జై !!

పూజ్యాల్మి అలివేలుమంగమ్మత్వాల్మి ద్వాతీయ ఆరాధన
మహాత్మపంజాన్ 3,4వ తేచీలలో గుమ్మితంపాడు
అలివేలుమంగమ్మ బిష్య సన్నిధానములో అంగరంగ
వైభవంగా జిలగించి.

రెండవ తేచీ సాయంత్రం దూరప్రాంతాల నించి
వచ్చిన భక్తులతో, వారందికోసం ప్రత్యేకంగా చేసిన
వీరాట్లతో ఆ ప్రాంగణమంతా అత్యంత రమణీయతను
సంతలించుకున్నది. ఆరాత్రంతా పూజ్యాల్మి అలివేలుమంగమ్మ
త్వాల్మి సమాధి మంచిరం అలంకరణలోనూ, షామియానాల
వీరాట్లలోనూ, నక్షత్రాలను తలపించే విద్యుద్ధిషాల
అలంకరణలోనూ భక్తులందరూ పాల్గొని సేవ
చేసుకున్నారు. మూడవతేచీ ఉదయానికల్లా పూజ్యాల్మి
మాస్టరుగారు రచించిన గ్రంథాల విక్రయశాలలు,
వేసవి తీవ్రతను తట్టుకోవడానికి చల్లటి పాసీయాలను
సరఫరాచేసే గుడారాలు, ప్రత్యేక వంటశాలలు, సర్వాంగ
సుందరముగా అలంకరించిన పూజ్యాల్మి బాబా, పూజ్యాల్మి
మాస్టరుగారు, పూజ్యాల్మి అమృగారు కొలువైపున్న వేచిక -
జవస్సి ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

జాన్ 3వ తేచీ ఉదయం 5-30 గంటలకి
మేలుకొలుపుతో ఆరాధనా మహాత్మపం ప్రారంభమయ్యాంచి.
కాకడ హోరతి తరవాత పూజ్యాల్మి అలివేలుమంగమ్మ తల్లికి
మంగళస్నానాలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఆ సమయానికి
ఒంగోలు నించి పూజ్యాల్మి అమృగాల సన్నిధికి భక్తుల
సాకర్యార్థం ఏర్పాటు చేసిన బస్తులో చాలామంచి భక్తులు
చేరుకున్నారు. ఆనాటి మంగళ స్నానాలకు ఒక ప్రత్యేకత
వుంది. కృష్ణ, కావేలి, పెన్నా, గోదావరి, తుంగబద్ర, త్రివేణి
సంగమం, మొదలైన నచీ జలాల తీర్థం, తిరుపతి చక్కటిర్థం,
మక్కానించి వచ్చిన నచీజలాలు, సముద్రజలాలు, డైపూష్ణితో
కలిపిన పంచామ్యతాలు, విభూతి, గంధము, స్వచ్ఛమైన
పస్సిరు, తులసి, మారేడు, తొమ్మిది రకాల పళ్ళరసాలతో
పూజ్యాల్మి అలివేలుమంగమ్మ తల్లికి భక్తులందరూ తనిచితీరా
మంగళస్నానాలు ఆచలింపచేసారు.

అంతేకాదు శ్రీ చివటం అమ్మ, శ్రీ సుధింద్రబాబు,
శ్రీ పాఠియై తాత, శిలిడి సాయినాథుడు మొదలైన
మహాత్మపులనించి పూజ్యాల్మి అలివేలుమంగమ్మ త్వా ఆరాధన
మహాత్మపం బిగ్గెజయంగా జరగడానికి ఆశీస్సులు,
ప్రసాదం లభించాయి. మంగళస్నానాల అనంతరం పూజ్యాల్మి
అమృగాలకి ప్రత్యేక పుష్పాలంకరణ జిలగించి. పారాయణ,
ఉపాహార నివేదన తరువాత శ్రీ ద్వారకబాబు గాలి దంపతులు
పూజ్యాల్మి అమృగాలకి అపోత్తర శతనామావళి సహిత
ఓడశేపచార పూజ చేసారు.

శ్రీ ద్వారకబాబు గారు పూజ్యోదీ అమృగాలి ఆరాధన సందర్భంగా సత్పంగం చేశారు. అందులో భాగంగా „„, „దేవుడు, భక్తి, ఆధ్యాత్మికత అంటే ఒకొక్కరోజు ఒకొక్కళ్ళకి ఒకొక్క అభిష్టాయం ఉంటుంది. దానికి కారణం ప్రతీవాడూ ప్రసార మాధ్యమాలలో ఎవడికి ఇష్టం వచ్చిన సిద్ధాంతం వాళ్ళు చెప్పడమే. మహాత్ముల బోధలు, గ్రంథాలూ సలిగ్గ చదువుకుని ఆర్థం చేసుకోకపాశవడం ఈ సమస్యకి కారణం.

కొంతమంది ధీరులు, ఒకే భూమిలోనించి, మిరపకాయ, అరటిపండు ఎలావస్తున్నాయి? ఒక స్త్రీ మూర్తిలోనించి ఇంకొక జీవం ఎలా వస్తున్నది? అని తరచి తరచి ఆలోచించి, ప్రశ్నించుకుని, ‘ఈ సృష్టి మొత్తం ఒకే శక్తి ఇన్ని రూపాలూ ధరించి నడుపుతున్నది, అదే నువ్వుగా కూడా వుంది’ అని చెప్పారు. ధీనిని గుర్తించడానికి చేసే ప్రయత్నంలో మన మనస్సు స్వచ్ఛంగా ఉండాలి. ఆధ్యాత్మికతలో నీ ప్రవర్తనకి నీదే బాధ్యత, ఇంకొకలిభి కాదు. నిన్ను నువ్వే ఉద్దరించుకోవాలి. ఈ బాధ్యత మనం తీసుకోకపాశతే ప్రతివాడూ గురువై మనల్ని ఆడుకుంటాడు. కనుక ఇలా సాభించిన వాడిని ఆదర్శంగా పెట్టుకుని ప్రయత్నం చేసుకుంటూ పోవాలి కానీ, ఎవడూ మన నెత్తిన చెయ్యిపెట్టి ఏటి ఇప్పడు. మహాత్ముల బోధలను ఆనుసరిస్తూ ఒకలికి ఒకరు తోడ్పడుతూ ప్రయత్నం చేయాలి. అలా

ప్రయత్నం చేసిన ప్రతీవాడూ గెలిచాడు – అంటూ ‘వాడి, వేడి’ ఉదాహరణలతో సత్పంగాన్ని పూర్తిచేస్తూ, ‘అందలిలో తానుగా వున్న “అమృని” అందలినీ మంచి మార్గంలో నడిపించమని ప్రార్థిస్తున్నాను’ అని చెప్పు, ‘ఈరోజు గం॥1-12 నిముషములకు పూజ్యోదీ అమృగారు పరిమితమైన దేహం వదిలి విశ్వవ్యాప్తమైనారు. ఆ సమయం చాలా పవిత్రమైనది, ఆ సమయంలో మన మనస్సుని ప్రశాంతంగా ఉంచుకుంటే, నేను అన్న భావన వీడటానికి సంసిద్ధంగా ఉంటుందని శాస్త్రాలు చెప్పాయి కనుక ఆ సమయాన్ని సభ్యునియోగం చేసుకుంటూ, పూజ్యోదీ అమృగాలికి కృతజ్ఞతతో హరతి చేసుకుందాం” అంటూ సత్పంగాన్ని ముగించారు. సలిగ్గ గం॥1-12ని॥లకు పూజ్యోదీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లికి ప్రత్యేక హరతినిచ్చారు. అనంతరం గురుకులం పిల్లలు భజన చేస్తూ వుండగా, మధ్యహ్నా భోజన ప్రసాదం నివేదన జరిగింది.

తిలిగి సాయంత్రం 6 గంటల హరతితో పూజ్యోదీ అమృగాలి ఆరాధన ఉత్సవం మొదలయ్యాంది. హరతి అనంతరం గురు పుత్రిక శ్రీమతి వేదమృగారు సత్పంగం చేసారు. “పూజ్యోదీ అమృగాలిలో నాకు అద్భుతంగా కనిపించే విషయం ‘కృతజ్ఞత’ వాలిలో విపరీతమైన కృతజ్ఞతా భావం ఉండేబి. మనం బాబా నించి, మాస్టరుగాలనించి, ప్రకృతి నించి ఎంత పొందుతున్నామో గమనిస్తే ఎంతో కృతజ్ఞతా భావం కలిగిపుంచాము, అలా అనుక్షణం అమృగారు

గమనించు కుంటూ ఉండేవారు. అందుకే ఎప్పుడూ ఎంతో తృప్తితో కృతజ్ఞతతో ఉండేవారు. పూజ్యశ్రీ అమృగాల గులంబి తెలియటం, ఆధ్యాత్మికత అర్థం అవ్యాప్తం ఎంతో ముఖ్యమని నాకు అనిపిస్తుంది..

పూజ్యశ్రీ అమృగాలలో ఇంకొక అద్భుతమైన విషయం బాధ్యతతో ప్రవర్తించడం. ఇంటి బాధ్యతలే కాకుండా, ఆవిడ అనారోగ్యం వస్తే మందు తీసుకునే విషయంలో, పథ్యం చేసే విషయంలో ఎంతో బాధ్యతగా వుండేవారు. ఎప్పుడూ ఏమాలి ఉండేవారు కాదు. అలాగే సేవ చేసినప్పుడు త్రికరణ శుభ్యగా చేసేవారు. మనకి ‘సాయిమాస్టర్ ప్రవచనములు’ ర్ఘంథం అందుబాటులోకి తేవడానికి పూజ్యశ్రీ అమృగారు చాల కృషి చేసారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ గారు సమాధి చెందాక, వారు చేసిన ప్రవచనాలని ఎలా పడితే అలా లికార్డు చేస్తే వాటన్నింటిని చాలాసార్లు విని ర్ఘంధస్థం చేసారు. జల్లెళ్ళమూడిలో చేసిన సేవ గులంబి మనందరికి తెలిసినదే. అలాగే ప్రతిరోజు పూజ్యశ్రీ బాబా, మాస్టర్ గాలి పట్టాలను అలంకరించినప్పుడు, ఏదో ఒకలాగా చేద్దాంలే అనుకోకుండా ప్రతిరోజు ఎంతో ఉత్సాహంతో కొత్తగా అలంకరించేవారు. పూజ్యశ్రీ అమృగాలని, అనసూయమాత, సుభింద్ర బాబు గారు, గులాబ్ బాబా ‘మహాత్మురాలు’ అని కొనియాడారు. దత్త సంప్రదాయంలో గృహస్థ అయిన సద్గురువుంటే, గురుపత్రికి అత్యంత పచితమైన స్థానం వుంటుంది. మనందరం పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ గాలని, పూజ్యశ్రీ అమృగాలని ఒకేరూపంగా చూడలేకపోతే, మాస్టర్ గాల రూపంలో లభించిన మార్గదర్శకత్వానికి మనకి కృతజ్ఞత లేనట్టే. ఇకనుంచైనా మన వ్యక్తిగత భావాలు పక్కన పెట్టి వారిద్దిని సమానంగా చూడటం దత్త సంప్రదాయాన్ని గౌరవించడం అన్న విషయం గుర్తుపెట్టుకుని వాలిని మనందరం అనుసరించాడాం” అని సత్యంగాన్ని ముగించారు.

తరవాత భజన జరుగుతూ ఉండగా రాత్రి అల్పాహార నివేదన జలగించి. అనంతరం శేష హారతి, కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కమాంజలి, పవళింపునేవలతో ఆరోజు కార్యక్రమాలు ముగిసాయి.

మర్మాడు 4వ తేచీ ఉదయం నిత్యనేవలట్టు పూర్తయ్యాక శ్రీ ద్వారకబాబుగారు నిన్నటి సత్యంగానికి కొనసాగింపుగా మాట్లాడుతూ,,, ”మన శలీరానికి, మనస్సుకి మంచి తల్పిదునిచ్చి మన జీవితాన్ని నడిపించుకోవడం మన బాధ్యత! వాటికి ఎటువంటివి అలవాటుచేస్తే అవే అలవాటోతాయి. బాబా మీద భావం కుదరాలంటే బాధ్యత మనమే తీసుకోవాలి. మనం శిలాడి వెళ్లినప్పుడు యాత్ర బాగా జలగితే మన గొప్పతనం, లేకపోతే అక్కడి కార్యనిర్వహణ, ధరల తీరు, ఇంకా ఎండలు ఇవస్తే మనకు అడ్డు అనిపిస్తాయి. మనం బాధ్యతగా ప్రవర్తించడానికి తోడ్వదేవే హరతులు, పారాయణ, ప్రార్థన, ధ్యానాదులు. దానికోసం ప్రయత్నించి ఆ రుచి చూసిన వాడు దానిని వదలడు’ అంటారు పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ గారు.

ఈ ఆరాధన మహాత్మవ సందర్భంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ గారు, పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఇచ్చిన మార్గాన్ని హృదయపూర్వకంగా అనుసరించాలని నిర్ణయం తీసుకోవాలి. ఎవల ఆధ్యాత్మికతకు వారే బాధ్యత వహించాలి” అని చెప్పు, సత్యంగాన్ని ముగించారు. తరవాత సత్యంగ సభ్యులు జాజం శ్రీనివాసరావుగాల ఇద్దరు మనవరాళ్ళకి అక్కరాబ్యాసం, నామకరణం, చెవులు కుట్టించడం మొదలైన కార్యక్రమాలు పూజ్యశ్రీ అమృగాల సమక్షంలో, గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారక బాబుగారు, గురు పుత్రిక శ్రీమతి వేదమృగారు జలపించారు. మధ్యాహ్న భోజన ప్రసాద నివేదనతో పూజ్యశ్రీ అమృగాల ఆరాధన మహాత్మవాలు బిగ్గెజయంగా ముగిసాయి. ●

మాత్రధివ స్వామీలు

శ్రీ వెంపటి నరసింహాం

నా గోలు సత్యంగ సభ్యులు వెంపటి నరసింహాంగారు పూజ్యులే అలివేలుమంగమ్మ తల్లి తో వాలికి గల అనుభవాలను, స్వీతులను ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

మేము మొట్టమొదట తిరుమలగిరిలో శ్రీమతి శారదా వివేక గాలి ఇంట్లో జిలగిన వరలక్ష్మి ప్రతంలో పూజ్యులే అమృగాలని దర్శించుకున్నాము. మాకు పూజ్యులే అమృగాలని మా అక్కయ్య శ్రీమతి ఇంబిరా రావు గారు, మా బావగారు శ్రీ జి.వి.రావు గారు పరిచయం చేశారు. వరలక్ష్మి ప్రతానికి నేను, నా భార్య లక్ష్మి గచ్ఛిహోలి నించి తిరుమలగిరికి బయలుదేరాము. ఆ ప్రాంతం మాకు కొత్త మొదటిసారి వెళ్లటం కనుక దాలి కనుకోవటం కొంచం కష్టమైంది. ఆటో అతను చుట్టుపక్కల పీధులస్తీ తిప్పి చివరకు గమ్యానికి చేర్చాడు. మేము వెళ్లిన పూజ్యులే అమృగాలతో సహా కూర్చుని వున్నారు. మేము వెళ్లిన వెంటనే ప్రతం మొదలయ్యాంది. పూజ పూర్తయ్యాక పూజ్యులే అమృగాలకి నమస్కారం చేసుకుని ప్రసాదం

తీసుకున్నాము. అక్కడకి సైనిక్-పురీ ఉంటున్న మా పెద్దక్కయ్య కూడ వచ్చింది. మాటల్లో “మీరు రావటానికి గంట ముందే, పూజ్యులే అమృగారు వచ్చేశారు. కాసీ మీరు వచ్చేదాకా పూజ మొదలవ్వాలేదు” అనిచెప్పింది. పూజ్యులే అమృగాలని అంతసేపు ఎదురుచూసేలా చేసినందుకు నాకు, లక్ష్మికి చాలా బాధ అసిపించింది. మనులోనే క్షమాపణ చెప్పుకుని ఇంటికి బయలుదేరాము. తరవాత నాకు సాయి బీలామృతంలో “శ్యామా, ఆరతి కొంచెమాగి ప్రారంభించు, ఆ టాంగావాడు జాగు చేస్తున్నాడు” అన్న బాబా లీల గుర్తుకొచ్చింది.

జింక అప్పటినుంచి, మా కుటుంబం మొత్తం పూజ్యులే అమృగాల దగ్గరకి వెడుతుండేవాళ్ళం. కొన్నాళ్ల చిక్కడపల్లి వెళ్లాం, అక్కడనించి మల్కాజిగిల వెళ్లి వాళ్లం. ఒకసారి వెంకటేశ్వర ఫంక్షన్ హాల్లో, పూజ్యులే అమృగాల 60వ జన్మదినిత్వం చేశారు. ఆరోజు నేను, మా అబ్బాయి కళ్యాణ మాత్రమే వచ్చాం. ఆడపిల్లలు, నా శ్రీమతి రాలేదు. ఫంక్షన్ పూర్తయ్యేసిలకి రాత్రి పదకొండు

గంటలయింది. పూజ్యులే అమృగారు నిలయానికి వెళ్లాడ, మేము ఒకనలుగురం ద్వారకబాబుగాలతో కలిసి, ఫంక్షన్ హాల్లో వున్నాం. పూజ్యులే అమృగాల గులించి మాట్లాడుకుంటూ నేను “మేము యెంత రాత్రి గచ్చిబోలి కి వెళ్లినా, వెళ్లేటప్పుడు, వచ్చేటప్పుడు పూజ్యులే అమృగాలకి చెప్పుకుని బయలుదేరితే చాలా, వాలి దయవల్ల ఎలాంటి యిఱ్చించి వుండదు” అని చెప్పాను. అప్పుడు బాబు గారు, “మీకు అమృగాలమీద అంత నమ్మకంటండా?” అన్నారు. “జొను బాబు”, అని చెప్పాను. కాస్టేపటికి అందరం మల్కాజిగిలకి వెళ్లాము. అక్కడ పూజ్యులే అమృగాలకి మనులోనే నమస్కారించుకుని, గచ్చిబోలికి బయలుదేరాము. అప్పుడు సమయం దాదాపు రాత్రి 12 గంటలు. మనవాళ్లపరిశీలన వెడుతుంటే, వాళ్ల వెహికల్ లో తార్మాక దాకా వచ్చాం. అక్కడ ఒక ఆటో దొలికింది. దాంటో రైల్స్పేస్స్‌ప్రెస్ కెళ్లాం. అక్కడకి వెళ్లగానే సెవెన్ సీటర్ వుంది. మెహాటీపట్టుం దాకా వెడుతుందంటే, అది ఎక్కి మెహాటీపట్టుం బస్సుస్టోర్ లో దిగాము. దాదాపు రాత్రి రెండు

గంటలు అయివుంటుంది. ఇప్పుడేమీ బస్సులు రావు, నామం చెప్పుకుంటూ, నెమ్ముచిగా నడక మొదలుపెడదామని అనుకున్నాము. ఇంతలో దూరంగా బస్సు వస్తున్నట్లు అనిపించింది. ఆశ్ర్వర్యంగా మాస్తున్నాను. బస్సురానే వచ్చింది. నేనూ, మాహాదు బస్సుక్కాము. నాకు డోట్ వచ్చి, “ఈ టైం లో ఇలా ఎందుకు వస్తున్నారు?” అని అడిగాను. డైవర్ “ఈ బస్సు ఇంతకుముందు ఎప్పుడో చెడిపోయింది. ఇందాకే బాగయితే, డిపోకు తీసుకువెడుతున్నాను” అని చెప్పాడు. మేము బస్సు దిగి, ఇంటికి వెళ్లాడు, మల్కాజిగెలి నించి గచ్చిబోలి ప్రయాణం; బాబుగారు అడిగిన ప్రశ్న, అందులో పూజ్యార్థి అమృగారు మాకు చేసిన లీల- యివన్నీ తెల్లవారే వరకు ఇంట్లో అందరము చెప్పుకుంటూనే వున్నాము. నాకు సాయి లీలామృతంలో, నానా చాందోర్కర్ కి ఆరతి పాట, ఊటి యిచ్చిరమ్మిని, రామగీలిబువాని పంపించినప్పుడు, దారిలో అస్త్రి సమకూర్చున లీల గుర్తుకు వచ్చింది. పూజ్యార్థి అమృగాలికి మనస్సులోనే కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాము.

మా అబ్బాయి కళ్యాణ్ కి, ఒకసాలి బాగా కడుపునోప్పి వచ్చింది. గురుబంధువుల సహాయంతో హస్పిటల్ కి తీసుకువెళ్లాము. వాడు బాగా మెలికలు తిలిగి పోతున్నాడు. వెంటనే స్కూనింగ్ చేసారు. మిలయం గింజ అంత రాళ్లు రెండు కనిపించాయి. మేము వెళ్లింది రాత్రి పూట కనక మర్మాడు కానీ స్పెషలిష్ట్ రారు. అందుకని మాత్రి డాక్టర్ గారు “ప్రస్తుతానికి

మందులు ఇస్తాను, యూలిన్ లో పడితే పడిపోతుంది. లేకపోతే రేపు ఆపరేషన్ చేసి తీసెయ్యవలసి ఉంటుంది” అని చెప్పారు. నాకు ఏం జరుగుతుందోనని భయమేసి, పూజ్యార్థి అమృగాలికి సేవకుల ద్వారా విషయం విన్నవించుకున్నాము. “వాళ్లకి కట్టుల్చిన జిల్ల కట్టేసి రమ్మను, అంతే!” అని అమృగారు అన్నారని చెప్పారు. సరే ఏదైనా రేపేకదా చెయ్యాల్చింది, అనుకున్నాము. రాత్రంతా వాడికి కాపలా కాస్తూ వున్నాము, వాష్ రూంకి, వెడతాడేమోనని. ఒక్కసాలి కూడా లేవలేదు. తెల్లవాల స్టోఫ్ అంతా వచ్చినన్ను అదే ప్రశ్న అడిగారు, అస్సులు లేవలేదని చెప్పాను. మళ్ళీ స్కూనింగ్ తీశారు, వాళ్లంతా ఒకళ్ల మొహలు ఒకళ్లు చూసుకుంటున్నారు. కారణం, అందులో రాళ్లు కనిపించటం లేదు. మమ్మలిని చాలా ప్రశ్నలడిగి సాయంత్రం దాకా హడావిడి చేశారు. అపుడు నాకు అర్థం అయియంది, నిన్న పూజ్యార్థి అమృగాలి మాటల్లోని అంతరాళ్లం. ఇక అక్కడ ఉండవలసిన అవసరం లేదని,

అమృగారు సెలవిచ్చినట్లు, జల్లు కట్టి బైటుపడ్డాము. ఆపద్యంధవాయై నమః అన్న నామం లో చెప్పినట్లు, పూజ్యార్థి అమృగారు, వాడిని పెద్ద ఆపదనించి కాపాడి మమ్మల్ని అనురోధించారు.

పూజ్యార్థి అమృగారు నాగోలుకి వెళ్లాడు, మేము కూడా గచ్చిబోలి నించి నాగోలుకి వచ్చేసాము. ఇక్కడకి వచ్చాక మా ఇద్దలి అమ్మాయిలకి పెళ్లిళ్లు అయ్యాయి. అందరం ఆ తల్లి చల్లని నీడలో హాయిగా వున్నాము. నాడు బాబాదగ్గర, మాస్టరుగాల దగ్గర జలిగిన లీలలు, నేడు పూజ్యార్థి అమృగాల దగ్గర కూడా జరుగుతున్నాయనడంలో ఎటువంటి సందేహమూ లేదు. ఎటో కొట్టుకుపోవాల్సిన జీవితాలని, ఒక ఒడ్డుకుచేట్టి కంటికి రెప్పలా కాపాడుతున్న పూజ్యార్థి అమృగాలికి శిరస్సు వంచి పొదాఖలవందనం చేస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!!

వారపూలగాయము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీప్రకాశసంద సాధ్యమివాలచే విరచితమైన వారాలాపమునే యిందు గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో వ్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పాతకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాతకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రీయపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాతకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

పదవ ప్రసంగము

బ్రహ్మమునకు ఆత్మకు గల ఏకతావాన్ని బోధించే వేదాంత మహావాక్యాలు

వేదాంతములోని జీవునికి బ్రహ్మమునకు పున్న అభేదాన్ని బోధించే వాక్యాలు మహావాక్యాలు. మహావాక్యాలు అనంతాలు. కానీ నాలుగు వేదాల నుండి ఒక్కిక్క మహావాక్యము ద్వారా గురువులు శిష్యులకు అభేదాన్ని బోధించారు. బుగ్దేదంలోని ఐతరేయ ఆరణ్యకము నుండి ‘ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ’ అనేది ర్ఘపించబడింది. యజుర్వేదములోనుంచి బృహదారణ్య కోపనిషత్తులో పున్న ‘అహం బ్రహ్మస్తి’ అనే మహావాక్యము స్వీకరించబడింది. సామవేదంలోని ఛాందిగోపనిషత్తులో పున్న ‘తత్త్వమసి’ అనే మహావాక్యం ర్ఘపించబడింది. అలాగే అధర్వణ వేదంలోని ‘అయమాత్మా బ్రహ్మ’ అనే మహావాక్యము తీసుకోబడింది.

‘ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ’ అనే మహావాక్యములో ప్రజ్ఞానము, బ్రహ్మ అనే రెండు పదాలు పున్నాయి. ప్రజ్ఞానమంటే

చైతన్యము. ఈ చైతన్యము అన్ని ఇంక్రియాలలో యిమిడి పున్న అంతస్కరణ వ్యత్పులతో కూడిపున్నది. దేవ, మనుషు, దానవ, అశ్వ, గపాచి (దేవ, మనుషు, దానవ, గురుము, ఆపు మొదలైన) శలీరాలను ధలించిన వాటిలోనూ, ఆకాశము మొదలైన ఆబిభూతాలలోనూ, జగత్తు యొక్క జననము మొందిన వాటికి కారణమైన చైతన్యము బ్రహ్మ పదార్థము. ఆ ప్రజ్ఞానమే బ్రహ్మము (అది నేనే).

‘అహం బ్రహ్మస్తి’ అనే వాక్యంలో అహం, బ్రహ్మ, అస్తి అనే మూడు పదాలు పున్నాయి. పరమాత్మ అన్ని విధాలా పరిపూర్జుడు; సహజ స్వభావసిద్ధంగా దేశకాల వస్తువుల చేత విభజింపబడనివాడు. మాయ చేత పరికల్పితమైన ప్రపంచంలో విద్యాధికాల, శమము మొందిన సాధనాసంపన్నుడు, శ్రవణము మొందిన అనుష్ఠానికి సాక్షి. ప్రకాశతత్త్వము మొందిన గుణాలను ఆధారంగా చేసుకొని అహం అనే పదానికి సాక్షి అనే అర్థం చెప్పవచ్చు. అస్తి అనే పదంతో అహం, బ్రహ్మ అనే పదాలు సమానాభికరణాలు. (అంటే రెండు పదాలు ఒకే వస్తువులు

తెలుపుతాయి) కావడం వలన జీవ బ్రహ్మ ఐక్యము తెలుస్తుంది. కాబట్టి 'నేను సాక్షి స్వరూపుడనైన బ్రహ్మాన్ని' అని ఈ మహోవాక్యానికి అర్థము.

'తత్త్వముని' అనే మహోవాక్యంలో 'తత్త్వం, త్వం, అసి' అనే మూడు పదాలు వున్నాయి. స్వగతము మొ||న భేదాలు లేని (స్వగత భేద శూన్యము) - అంటే భగవంతుని శరీరంలోని అన్ని అంగాలు మిగిలిన అన్ని అంగాల పని చేయగలవు. అంటే భగవంతుడు తన శరీరంలోని అన్ని అంగాలతోనూ చూడగలడు, వినగలడు, మాట్లాడగలడు, వాసన చూడగలడు, తెనగలడు, ఆలోచించగలడు. అందుకే భగవంతుని యొక్క అన్ని అంగాలు ఆయనకు ఆభేదాలే. నామరూప రహితము, సృష్టికి ముందు తరువాత కూడా పుండేబి, లక్షణాల చేత ప్రతిపాదింపబడనది అయిన సద్గుస్తుసుమచైతన్యమే (ఏదైతే వున్నదో అట - విశ్వచైతన్యం అనేబి) తత్త్వ పదార్థము.

శ్రవణము మొ||న అనుష్టానాల ద్వారా మహోవాక్యాల అర్థాన్ని ద్రవించేబి, శరీరంలోని జంధియాలకు జీవునది, దేహములోని జంధియ ఉపలక్షీతము, శరీరత్తయ ★★ సాక్షి అయిన (మూడు శరీరాలు - శరీరత్తయం - (1) స్నాల శరీరం, (2) సూక్ష్మ శరీరం, (3) కారణ శరీరం. బీటికి సాక్షి అయిన) సద్గుస్తు రూప చైతన్యమే (భగవంతుని స్వరూపమైన మనలోని పలమితమైన ఆత్మ) 'త్వం' అనే పదానికి లక్ష్మార్థము (పరంపరాతో కూడుకున్నది).

మహోవాక్యములోని లక్షణ చేత 'తత్త్వం, త్వం' పదాల యొక్క సమానాభికరణ (రెండు పదాలు ఒకే దానిని తెలుపడం) వలన లభించే రెండు పదార్థాల ఐక్యము ప్రవచన రూపమైన మహోవాక్యార్థము.

'అయమాత్మా బ్రహ్మా' అనే మహోవాక్యంలో మూడు పదాలు వున్నాయి. అయిమ్, ఆత్మ, బ్రహ్మ. అయిం పదము చేత అపరోక్షము స్వయంప్రకాశము అయిన బ్రహ్మము

తెలుసుకోబడుతుంది. ఆత్మ శబ్దము చేత అహంకారం, ప్రాణము, మనసు, ఇంటియాలు, దేహము మొ||నవి బీటికి జీవునది వాటస్నింటికి ప్రత్యగ్రథిష్టానము ప్రత్యగ్రథ్తు## అనే బ్రాంతి స్థితిలో అధిష్టానముగా వున్నది ఒక ఆత్మ), సాక్షి అయిన అంతరాత్మ తెలిసికోబడుతుంది. ఈ మహోవాక్యము ఆత్మ శబ్దాన్ని నిర్వచిస్తుంది. ఆకాశము మొదలైన సర్వ జగత్తుకు అధిష్టానమైనది, సర్వానికి బాధావశేషము, పరమార్థాయుక్తమైన సచ్చిదానందస్వరూప చైతన్యము బ్రహ్మాపదార్థము.

నిష్ఠాము కర్మతోపాటు మహోవాక్య విచారము చేత జ్ఞానానోదయము

ఈప్రకారము బ్రహ్మానిప్పుడు, బ్రహ్మాతోత్త్రియుడు అయిన మహాత్ముని ద్వారా మహోవాక్యవిచారము చేయడం వలన ఆపరణ దోషాన్ని (అజ్ఞానపు పాంచ) నాశనం చేసేటటువంటి అపరోక్ష జ్ఞానం కలుగుతుంది. స్వరూప సాక్షాత్కారము అయిన జ్ఞానికి శ్రవణ, మనస, నిభిధ్యాసలు ఆవసరంలేదు. వామదేవుడు మొ||న బుషులకు స్వరూప బ్రాంతి లేకపాశించడం వలన శ్రవణాదుల పట్ల ఆసక్తి లేదు. దృఢమైన అపరోక్ష జ్ఞానం వాటికి కలగడం వలన వారు శ్రవణాదులలో ఆసక్తి లేకుండా పుండడానికి యోగ్యమైనవారు. కానీ దృఢమైన అపరోక్ష జ్ఞానము కలుగనంత వరకు ముముక్షువు శ్రవణము మొ||న వాటిని సేవించి దృఢమైన అపరోక్ష నుభూతిని పాంచాలి. ఆ విధంగానే మలదోషం తొలగడం కోసం నిష్ఠాముకర్మను ఆచలించాలి. పూర్వజన్మలో నిష్ఠాముకర్మ ద్వారా మలదోషాన్ని (మన మానసిక, శారీరిక మాలిన్యాలు) పోగొట్టుకొని జన్మించినవారు కూడా ఈ జన్మలో మలదోషము కలుగకుండా నిష్ఠాముకర్మ చేయాలి.

మిగతా 29వ పేజీలో

★★ శరీరత్తయము (మూడు శరీరాలు)

1. స్నాల శరీరము: కాళ్ల, చేతులు, కళ్లు, నోరు, ముక్కు, చెవులు, చర్చం.
 2. సూక్ష్మ శరీరము: 5 కర్మోంధియాలు, 5 జ్ఞానోంధియాలు, 5 ప్రాణాలు, 4 అంతకరణాలు (లింగ శరీరం).
 3. కారణ శరీరము: 'దేహోంధియాలే నేను' అనే విపరీత భావనలో కూడిన అజ్ఞానాన్నే కారణ శరీరం అన్నారు. బీని నుంచే స్నాల, సూక్ష్మ శరీరాలు వస్తాయి.
- ## ప్రత్యగ్రథ్తు: ప్రాణుల హృదయములో వలిస్తూ అంతస్కరణ రూపంలో వాల కర్మలన్నింటిని అనుభవింపజేసే పేరణశక్తి కలదై, తాను మాత్రం సాక్షిభూతమై, అసంగమై వుండేబి.

(గత సంచిక తరువాయి)

మాటకొండరు భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

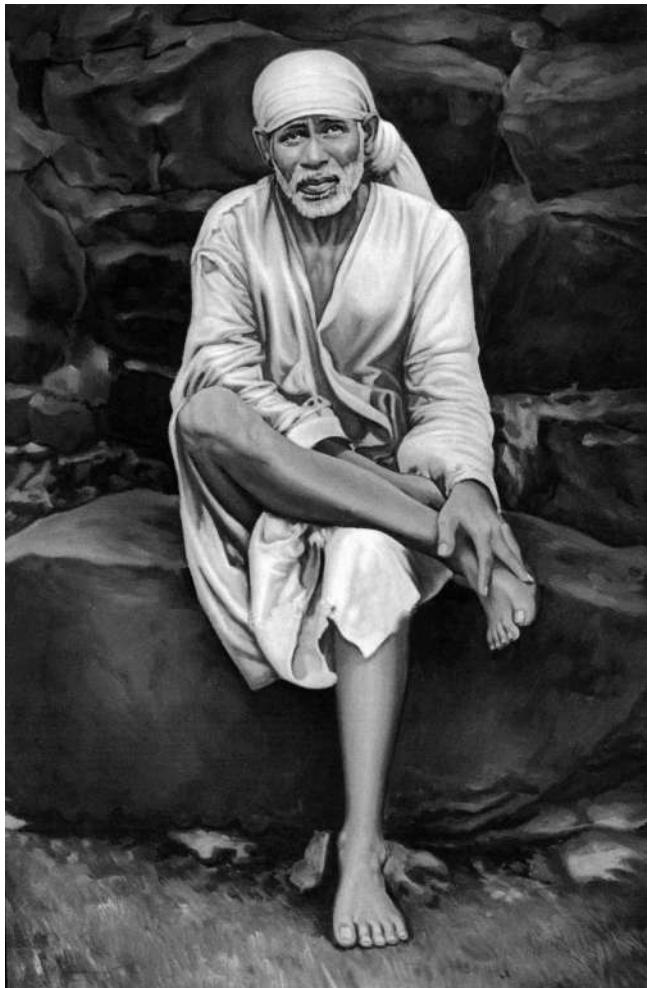
మోడక :

మోడక్ 1907లో ఉద్యోగం కోసం ధూలియా వెళ్లినపుడు అతని స్నేహితుడు బాలాసాహేబ్ భాటీ మొదటిసాలిగా అతనికి సాయి గులించి చెప్పాడు. అతడు పైకి దల్చించాలన్న ఆసక్తిని ప్రకటించాడేగాని, నిజానికి విషయమై అతడే మాత్రమూ శర్ధ వహించలేదు. ఆ తర్వాత కొబ్బరీజులకే భాటీ ధూలియాలో తన వుద్యోగానికి రాజీనామా యివ్వదలచాడు. ఆ రోజులలో అతని ముఖవర్ధన్నలో తీవ్రమైన వైరాగ్యం ప్రస్ఫుటమవుతుంటేబి. అపుడు మళ్ళీ మిత్రులిద్దరూ కలుసుకున్నారు. అపుడు బాలాభాటీ సాయిని దల్చించమని మోడక్ తో మళ్ళీ చెప్పాడు. తర్వాత కొబ్బరీజులలోనే మోడక్ ప్రభుత్వ పనిశీల సంగమనేర వెళ్లవలసి వచ్చింది. అక్కడ ఆ పని పూర్తికాగానే అతనికి శిలాండ్రీ వెళ్లాలన్న ప్రేరణ కలిగింది. అతడు కోపర్హావ్ చేలి తన మిత్రుడు మీలికర్ ను కలుసుకున్నాడు. అక్కడ బాలభాటీ, మరొక మిత్రుడు తోడయారు. ఆ ముగ్గురూ ఒకొక్కరూ ₹2/-లు చొప్పున బాబాకు దక్షిణగా సమర్పించాలని వేరుగా పెట్టుకుని మిగిలిన పైకం ఖర్చులకుంచుకుని శిలాండ్రీ చేరారు. అటుతర్వాత విషయం మోడక్ ఇలా చెప్పాడు : "మేము శిలాండ్రీ బాబాకు ఒకొక్కరమూ కొబ్బరికాయ, అగరువత్తి సమర్పించాము. బాబా నాకళ్లలోకి చూస్తూ, 'నాకేమైనా దక్షిణ యిస్తావా?' అన్నారు. నేను ₹.2/-లు సమర్పించాను. తర్వాత ఆయన నామిత్రుణి గూడ అడిగారు. అతడు ₹.1/- మాత్రమే ఇచ్చాడు. బాబా నవ్వి, 'మనుషులెంత మోసగాళ్ళు మొదట ₹2/- లు ఈ ఫకీరుకు

దక్షిణగా సమర్పించాలని వేరుగా వుంచుకుంటారుగాని, తర్వాత ₹1/- మాత్రమే సమర్పిస్తారు! వేరే జేబులో నీ ఖర్చులకు చాలినంత వున్నచిగదా!" అన్నారు. నా మిత్రుడు సిగ్గుపడి మరో రూపాయి సమర్పించాడు. అపుడు బాబా మమ్మల్ని వాడాకు పాంచున్నారు. మాకు వాడా ఎక్కడుంది తెలియక భక్తులనడిగితే వారు మాకు సాథేవాడా చూపించి, 'అక్కడాక వేపచెట్టున్నాబి; దానికి ప్రదక్షిణం చేసుకో!' అన్నారు. మేమలాగే చేశాము. అప్పుడక్కడ బాలాసాహేబ్ వున్నాడు. అతడు మమ్మల్ని చూచి ఎంతో సంతోషించి, 'చివలికెలాగో, బాబా నిన్ను రప్పించుకున్నారే?' అన్నాడు. తర్వాత కొంత సమయం సంతోషింగా గడిపి బాబా అనుమతితో మేము కోపర్హావ్ తిలిగి వచ్చేశాము.

ఆదే సంవత్సరం డిశెంబర్ లో క్రిస్తువ్ సెలవులకు నేను సకుటుంబముగా ఖాండేవ్ వెళ్లవలసి వున్నాబి. మావాళ్లందరూ దారిలో సాయిబాబాను దల్చించాలని కోరారు. మేము కోపర్హావ్ చేలి, మీలికర్ యింట్లో బిసచేశాము. మేము శిలాండ్రీ వెళ్లదలచామని చెప్పగా, అతడే మాకు టాంగా ఏర్పాటు చేశాడు. 'బాబాను దల్చించి భోజనానికి మళ్ళీ యిక్కడికే రండి!' అన్నాడు.

మా జట్టు శిలాండ్రీ ప్రవేశించే సమయానికి బాబా లెండీకి వెళ్లా మాకెదురయ్యారు. మేమందరమూ బండ్లుదిగి ఆయనకు సమస్యలించుకున్నాము. ఆయన, "మీరంతా ర్రామంలోకి వెళ్లండి. నేను కొబ్బ సేపట్లో వస్తాను" అన్నారు. మేము భాటీ యిల్లు చేరేసలకి, అక్కడ దాసరళు, శ్యామా వున్నారు. కొంత సేపయ్యక అందరమూ కలసి మళ్ళీ కెళ్ళాము. నేను 'పీరా', పండ్లు బాబాకు సమర్పించాను. ఆయనోక బత్తాయిపండు తీసుకొని మాకొంచెం

ప్రసాదమిచ్చి, మిగిలినది అందలకీ పంచారు.

ఆ తర్వాత మా అందలనీ కొబ్బిరోజులు శిలిడీలో పుండవలసిందిగా భాటే కిరోడు. మరలా బాబాను దల్చించినపుడు ఆయన మాకు ఊచి యిచ్చారు. శ్యామా, 'వీళ్ళందరు ఇక్కడ వుండాలా, లేక వెళ్ళిపోవాలా?' అని బాబాను అడిగాడు. అప్పుడు బాబా, 'అరే, వాడు భార్యాపిలలతో పచ్చాడు! ఉపాహారం మాత్రంచేసి వెళ్ళమను. పాపమక్కడ సాహెబ్ వీళ్ళకోసం వేబిపుండి వీధిని చూస్తుంటాడు' అన్నారు. మీలికర్ ను గురించి బాబా ఎప్పుడూ 'సాహెబ్' అని వ్యవహారిస్తారని తర్వాత తెలిసింది. బాబా సర్వజ్ఞులని తెలిసింది.

ఇంతలో ఎవరో వ్యక్తి మశీదులో కొచ్చి ఒక మూల కూర్చున్నాడు. భక్తులిచ్చిన ప్రసాదం అందలకీ పంచుతూ ఆ వ్యక్తిని ప్రత్యేకంగా పిలిచి ప్రసాదమిచ్చారు బాబా. మరొక వ్యక్తికి ఊచి మాత్రం యిచ్చారుగాని, ఆశీర్వదించలేదు.

ఇంతలో ఆయన ఒక ముస్లిమును 'ఫాతిహ' చదవమన్నారు. ఆయన ఏటి ఎందుకు చేస్తారో నాకర్థం కాలేదు.

ఆక్షింబర్ 1910లో నేనోక ముఖ్యమైన ఆఫీసు పనిమీద బోంబాయి వెళ్ళవలసి పున్నది. ఒక గురువారం నాడు నేను కోపర్ట్ లో బిగి, బాబా దర్శనం చేసుకొని బోంబాయి వెళ్ళాలనుకున్నాను. ఒక మిత్రుడికి సంగతి తెలిసి, నేను తప్పక మన్మాడ్ లో ఒకరోజు అతనితో గడిపి వెళ్ళాలని జాబు ప్రాశాడు. నేనునుకున్న ప్రకారం శిలడిచేల సాయికి నమస్కరించగానే ఆయన, "ఇతనిక్కడకొచ్చి చాలా రోజులయింది. ఇతనిప్పుడు చాలా ఖర్చులో పున్నాడు" అన్నారు. భోజనమయ్యాక ఆయనవద్ద సెలపు తీసుకోవడానికి మరలా దల్చించాను. శుక్రవారం రాత్రి మన్మాడ్ లో మిత్రునివద్ద ఆగి మర్చాడు బోంబాయి వెళ్ళాలని నా సంకల్పం. అలా అనుకోగానే ఆయన నాకేసి చూచి, 'ఏమంత తొందర! అతనక్కడలేదు' అన్నారు. నాకేమీ అర్థంగా లేదు గాని, ఆ పూటకు ఆగిపోయాను. బాబా మాటలకర్ణమేమో తర్వాత తెలిసింది. కలెక్టర్ వద్దనుండి బెలిగ్రాం రావడంవలన మన్మాడ్ లో నా మిత్రుడు అకస్మాత్తుగా నాసిక్ వెళ్ళాడు. నేను తప్పక శుక్రవారం బోంబాయిచేల సోమవారం వరకూ అక్కడుండవలసి పున్నది. కాని బాబా, 'సీవు ఆదివారం వరకూ బయలుదేరవద్దు' అన్నారు. నేను ప్రయాణం మానుకున్నాను.

ఆ తర్వాత నేను, నూల్కర్, బీక్లింగ్ కలసి పాంలాల్లోకి బహిర్గేశానికని వెళుతున్నాము. అప్పుడు వారిద్దరూ, 'సీకు బాబాపై విశ్వాసమున్నదా? ఆయన నిన్నిప్పుడు బోంబాయి వెళ్ళటానికనుమతించలేదు కదా! సీకు అత్యవసరమైన పని పున్నదికదా! దానిసంగతేమి చేయదలచుకున్నావు?' అన్నారు. 'నాకు బాబాపై పూర్తి విశ్వాసమున్నది. ఆయన నా మంచి కోసమే నన్ను ఆపారనుకుంటున్నాను' అన్నాను. తర్వాత నేను మశీదులో కూర్చున్నపుడు బాబాతో శ్యామా, 'దేవా, బోంబాయిలో అతనికవసరమైన పనిపున్నది గదా! అతడు వెళ్డానికి మీరనుమతించరేమి?' అన్నాడు. బాబా, 'పాడేమన్నా సీ యింటికొచ్చాడా? ఆ సంగతి సీకెందుకు?' అని నావైపు తిలిగి, 'సీవేమీ ఆందింశనపడకు!' అన్నారు. అలానే శుక్రవారం నుండి మంగళవారం వరకూ గడిచింది. నాటి సాయంత్రం నేను నమస్కరించగానే, బాబా నా శిరస్సు నిమిలి, 'నువ్వు ఊచి తీసుకొని వెళ్డదలచుకుంటే యిక

వెళ్లవచ్చు' అన్నారు. నేను ఊబీ ఆయన చేతిలోపోస్తే అది నా నొసటి ఆయనే పెట్టారు. నేను లేచి మశీదునుంచి ఒక మెట్లు దిగానో లేదో ఆయన, నీవీ రోజు వెళ్లవద్దు. కాలంతా నొప్పిగా పున్నది. రేపు వెళ్లు' అన్నారు. నేను మళ్ళీ ఆయనచెంత పాదాలొత్తుతూ కూర్చొన్నాను. తర్వాత సారేవాడాలో మేమంతా మాట్లాడుకుంటూ కూర్చొన్నాము. ఒకనాటి రాత్రి తాత్కాసాహాబ్ చిలిం సిద్ధంచేసి పాగత్తాగనారంబంచాడు. అభిచూచి నేను, "సీకీ చిలింగొట్టమెక్కడిబి?" అనడిగితే తనకు బాబా యిచ్చారని చెప్పేడు. 'అయితే యిది సాయి ప్రసాదంగా నాకిష్వు' అన్నాను. 'ఇదెందుకు? సీక్కాపాలంటే బాబానడిగే తీసుకోి' అన్నాడతడు.

మరురోజు ఉదయం 8 గంటల ప్రాంతంలో నేను మశీదుకు వెళ్లి కూర్చొన్నాను. బాబా నాకేసి చూచి, వెంటనే ఆ ప్రక్కగా వెళ్తున్న కుమ్మలిని పిలిచి, 'నాకు వెంటనే చిలిం గొట్టలు కావాలి!' అన్నారు. అతడు వెళ్లగానే బాబా, 'శ్యామా! మశీదులో ఆ మూలనున్న రెండు చిలిం గొట్టలిష్వు' అని వాటిని తీసుకోని అటు యిటూ త్రిప్పిచూచి, వాటిని నాకిచ్చి, 'పీటిని నా ప్రసాదంగా దాశుకోి' అన్నారు. నేనుడుగకనే, నేను కోఱనబి ఒక చిలిమ్ గొట్టమయితే; ఆయన రెండు ప్రసాదించడం చూచి ఆశ్చర్యపోయాను.

మరురోజు, అంటే బుధవారం తెల్లవారురూమున, నాకు కల వచ్చింది. నేనింటివద్దనున్నాను. 11/2 సం||ల వయస్సుగల నాపాప నన్ను పిలుస్తున్నాము. నిద్రలేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని సామాను సర్దుకొని బాబావద్దుకు మశీదుకు వెడుతూంటే బిక్షిత్, సూల్కర్మ నన్నుచూచి నప్పుతూ, "ఏమిటి సామానంతా స్థలి మంచి దుస్తులేసుకున్నావు?" సీపు ప్రయాణమవడానికి బాబా అనుమతించకపోతే ఏం చేస్తావు?" అన్నారు. సాకొచ్చిన స్వప్నం దృష్ట్యా ఆయన అనుమతిస్తారని నాకు తెలుసునని చెప్పాను. సలగ్గా 8-30 సి||లకు అందరమూ మశీదు చేరాము. ఆ సమయంలో బాబా తీవ్రమైన కోపంతో మశీదు ముంగిట పెద్దగా కేకలేస్తూ, తిడుతూ అటు ఇటూ తిరుగుతున్నారు. మేము నివ్వేరపోయి అక్కడే నిలబడ్డాము. ఆయన కొండి సేపటికి శాంతించి తమ ఆసనంపై కూర్చొన్నారు. మేము మశీదు ప్రవేశించి నమస్కరించగానే ఆయన నాతో 'ఉంటి తీసుకోని త్వరగా బయలుదేరు, సీ

జడ్డ నీకోసమెదురు చూస్తున్నాని. ఈ కాకా(బీక్షిత్), తాత్కా వట్టి వెదవలు. నిన్ను భోంచేసి బయల్దేరమని వాళ్ళు పట్టుబడతారు. సీపు వాళ్ళ మాటలు వినక వెంటనే బయల్దేరు' అని చెప్పి, శ్యామాతో, 'సీపు కోపర్చావ్ వరకూ తోడుగా వెళ్లు' అన్నారు. నేను బాబాను చివరిసాిలగా 1916లో దర్శనం చేసుకున్నాను".

శ్రీమతి కాశీబాయి :

కామధేనువు, కల్పవృక్షము, చింతామణుల కంటే గూడ సద్గురువు అభికుడని 'శ్రీ గురుచరిత్' చెబుతుంది. భక్తులకు ఆ మూడూ ప్రసాదించగలవి మాత్రమేగాక అవేపి ప్రసాదించలేని అతితశక్తిని గూడ ఆయన ప్రసాదింగలడమే యిందుకు కారణమని చెబుతుంది. ఈ విషయం శిల్పికి చెందిన శ్రీమతి కాశీబాయి అనే తల్లి విషయంలో మనం చూడవచ్చు.

స్వతహోగా కాశీబాయి పుట్టి పెలగినబి శిల్పికిలోనే. కాని వివాహమయ్యాక ఆమె సీఫాడ్ లోని తన భర్తయింటికి వెళ్లింది. దురదృష్టవశాత్తు కొండి సం||లకు ఆమె భర్త మరణించాడు. అతడు మరణించేనాటికి ఆమె గర్భవతి. తర్వాత సకాలంలో ఆమెకు మగజిడ్డ జస్తిన్నే అతడికి 'మాధవ్' అని పేరు పెట్టుకున్నారు. జిడ్డకు సం|| నిండాక ఆమె పుట్టింటికి తిలగివచ్చి, శిల్పికిలోనే తన తల్లిదంత్రుల వద్ద నివసించసాగింది.

ఆమెబి నిరు పేదకుటుంబం; రెక్కలాడితేగాని డొక్కలాడేవిగావు. ఆమె రోజంతా పాలంలో పనిచేస్తేగాని కడుపు నిండేవిగాదు. కాని సం|| నిండిన జిడ్డను పెట్టుకుని ఆమె పనిలోకి ఎలా వెళ్లగలదు? వాళ్ళి యింట్లో విడిచివెడితే పగలంతా చూచుకోగలవారెవరూలేరు. చివరికామెకు తోచిన ఉపాయమొక్కటే. ఆ ప్రకారమే ఆమె రోజు తన జిడ్డను ఉదయాన్నే మశీదుకు తీసుకువచ్చి, అక్కడికి మూల కూర్చోబెట్టి పాలం పనికి వెళ్లిపోయేబి, సాయంత్రం పనిలోంచి వస్తూనే ఆమె మశీదుకు వెళ్లి జిడ్డను తీసుకుని యింటికి వచ్చేబి. ఇలా ఆమె ఎన్నిరోజులు చేసినా ఒక్కసారి గూడ ఆమెకుగాని, ఆపసిజిడ్డకుగానీ ఎట్టి యిబ్బంటి కల్గలేదు. పేరుకు మాత్రమే ఆమె అతడికి తల్లిగాని, నిజానికి అతడికి తల్లి-తండ్రి-తోడు-నీడ సాయిబాయే. ద్వారకామాయియే

అతని ఇల్లు. ఎన్ని జన్మల పుణ్యంవల్లనోగాని అతనికంతటి భాగ్యం లభించింది. ఇలా 4,5 సం॥లు గడిచిపోయాయి. మాధవ్ కు 5వ యేడు వచ్చినప్పటినుంచీ బాబా అతనికి నిత్యమూ ఒకరూపాయి యివ్వనారంభించారు. మాధవ్ గూడ తన శక్తి కొఢ్చి బాబాకు చిన్న చిన్న పనులు చేసి పెడుతుండిఎవరు.

మానవ వైజం చాలా చిత్రమైనది. మొదట కాశీబాయి తాను పొలంపని చేసుకొచ్చేవరకూ తన జిడ్డకు అండవుంటే చాలనుకున్నది. కాని ఆమె ఆశించకున్నా, కోరకున్నా, తమకై తామే సాయి నిత్యమూ తన జిడ్డకు రోజుా రూపాయి యివ్వనారంభించగానే మానవ సహజమైన దురాశ ఆమెలో పడగవిప్పించి. ఒకనాడామె మళీదుకొచ్చి బాబాతో, "బాబా, మీరు నిత్యమూ కొందలికి ₹.50/-లు, కొందలికి ₹.30/-లు, మరి కొందలికి ₹.25/-లు, యిలా వుదారంగా డబ్బుస్తున్నారు గదా, నాజిడ్డ మీకు నిత్యమూ ఎన్నో పనులు చేసి పెడుతున్నా గూడ వాడికి రోజుకు ఒక్క రూపాయి మాత్రమే యిస్తున్నారేమి?" అని అడిగింది. ఆమె తనకు తెలియకుండానే అవ్యాజమైన వాలి అనురహిస్తే క్షుద్రమైన వేతనంగా మార్చుకుంటోంది. ఒపులా మనమందరమూ అంతేనేమో! బాబా, "అమ్మాయి, నేను యితరులకు ఎక్కువ పైకమూ, నీ జిడ్డకు తక్కువ పైకమూ యిస్తున్నమాట నిజమే. కాని ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో! ఇతరులకు ఏదో ఒకనాడు పైకం యివ్వడం నిలిపివేస్తాను. కాని నీజిడ్డకు మాత్రం ఎల్లకాలమూ యిస్తుంటాను. నీలా దిక్కులేనివారికి నేనే దిక్కు గదా!" అన్నారు.

బాబా మాటలు కాశీబాయికి సలిగా అర్థంకాలేదు. మానవ హృదయంలోని ఆశ - అవ్యాజమైన ప్రేమను గుర్తించసియకుండా చేస్తుంచి గాబోలు. తాను ఆశించినంత పైకము వెంటనే ఆయన యివ్వలేదనే ఆమె ఆలోచించింది గాని, నిజానికి ఆయన తన జిడ్డకిస్తున్నది తుచ్ఛమైన డబ్బు మాత్రమేగాదని, భక్తులను ఎల్లకాలమూ కాపోడగల ప్రసాదమసీ ఆమె గుర్తించలేదు. ఆయన కలవాళ్ళకే అన్ని ఎక్కువగా యిచ్చివేస్తున్నారని, తనవంటి దీనురాలికి అతిస్పాల్యంగా మాత్రమే యిస్తున్నారనీ కొలతలు వేసుకున్నది. ఆయన చెప్పిన మాటలు సలిగా వినిపించుకోకుండా, "అయ్యా, నాభర్త ఎప్పుడో 5 ఏండ్ల కీందట చచ్చిపోయాడు, అప్పటినుండి నాకే ఆధారమూ, దిక్కులేదు" అని వలవలా ఏడ్వసాగింది.

ఆన్ని సం॥లు ఆయనవద్ద ఆమె జిడ్డ అనుభవించిదేమితో? ఆశకంతేమున్నది? అదిచూచి సాయి ఉర్కులై పెద్దగా కేకలేయనారంభించారు. ఆమె వెంటనే మళీదు నుండి యింటికి చేరుకున్నది. అంతేకాదు - నిత్యమూ రావడం గూడ మానుకున్నది. మనలో ఎక్కువమంచిమి అలానే చేస్తున్నాము. మనం కోరకనే ఆయన ఎన్ని ప్రసాదించినా మనమడిగినది ఏదో ఒకటి నెరవేర్చేదని ఆయనపై అలుగుతాం. కాని నష్టమెవలికి? కొభ్రింబోజుల తర్వాత బాబా ఆమెను స్కూలించి ఆమెకు కబురు పెట్టారు - ఏనాటికైనా మనను తిలిగి రప్పించుకోవలసింది ఆయనే. మాధవ్ ను తోడు తీసుకుని కాశీబాయి మళీదు కొచ్చించిగాని, సాయితో ఏమీ మాట్లాడటానికి ఘైర్యంచాలక మౌనంగా నిలబడింది. బాబా ఆమెతో ఎంతో సామ్యంగా, లాలనగా మాట్లాడారు.

అప్పట్లో బాబాకు కొన్ని పండ్లు కదులుతుండేవి. ఆయన అకస్యాత్మగా తమ పన్నోకటి పీకి, దానిని కొభ్రి ఊటితోపాటు చిన్నగుడ్డలో చుట్టి ఆమెకిచ్చి, దానిని భద్రంగా దాచుకొమ్మని, ఆమెకదెంతో మేలుచేయగలదసీ చెప్పారు. సాయికి వాలి గురువు ఒక ఇటుక మాత్రమే ప్రసాదించారు. సాయి తమ భక్తురాలికి తమ శలీరంలో భాగమైన ఆ పన్ను పీకి ప్రసాదంగా ఇచ్చారు. వాలి ఆశీస్తులవలె అది ఎన్నటికీ చెడిపోసింది. దానిని తాయెత్తులో పెట్టించి మాధవ్ జబ్బకు కట్టిందామె. మాధవ్ పెద్దవాడై తన తల్లి మరణించాక నీపాడ్ లో స్థిరపడ్డాడు. ఒకసాల అతడు ప్రమాదమైన జబ్బుచేసి మంచాన పుండగా ఒకనాడు బాబా కలలో కనిపించి, "త్వరలో నీవద్దకొక వ్యక్తి వస్తాడు; అతడికి నీ జబ్బమీద కట్టుకున్న తాయెత్తు తీసియివ్వు" అని చెప్పారు. అదేరోజు ఒకప్పుడు శిలాంగీలో అతనికి పరిచయమైన 'నికామ్' అనుభక్తుడు పూణీ నుంచి వచ్చాడు. అతనికి గూడ ఆ తాయెత్తు తీసుకొమ్మని స్వప్నంలో బాబా చెప్పడం వలన అతనికిచ్చేశాడు మాధవ్. అది యిప్పుడు శివాజీ నగర్ పూణీలోని 'సద్గురు సాయినాథ్ మంబర్' లో పున్నది. జూలై 12, 1961లో పొన్ఫోల్ డామ్ పగిలి, నీటి పరదలో నగరమంతా 20 అడుగుల లోతు నీటిలో మునిగిపాయింది. ఆ నీరు తీసేశాక భక్తులు రెండు మూడు రోజులు శ్రమించి ఆ మంబిరంలో పేరుకుపోయిన బురదంతా తొలగించిచూస్తే, అందులోని సాయిబాబా చిత్రపటం చెక్కు చెదరకుండా అలాగే పున్నది.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాత్రా ఆనందమంగ

జీవితం మరియు బృథలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఒహం హ్యాద్యష్టితో చూస్తే
శ్రీ భోలానాథ్ గారు
ప్యాలీబానుగాల తోటలో ఒక ఉద్దీగి
మాత్రమే. అయితే ప్యాలీబాను
ఆయనను తన క్రింది ఉద్దీగిగా
ఎన్నడూ చూడలేదు. ఆమె అమ్మను,
భోలానాథ్ గాలిని సాక్షాత్తు దైవ
స్వరూపులుగా భావించి ఆరాధించేచి.
తన పిల్లల వివాహాల సందర్భంగా
అమ్మను ఆహోనించిన ప్యాలీబాను
అమ్మకు కలకత్తాలో ఒక వసతి
గృహాన్ని ఏర్పాటు చేసి కొంతకాలం
కలకత్తాలోనే పుండువలసిందిగా
వేడుకొనడంతో ఆమ్మ చాలా రోజులు
కలకత్తాలో పుండిపోయారు. అక్కడ
పున్నన్ని రోజులు ప్యాలీబాను ప్రతిరోజు
అమ్మను తన గృహంలో పూజించి
విందు భోజనాలతో సత్కరించేచి.

ప్యాలీబాను కుటుంబంలో
ఆస్తి తగాదాలు పున్నాయి. ఒకరోజు
ప్యాలీబాను అమ్మతో “అమ్మ,
మా కుటుంబంలో పున్న తగవుల
మూలంగా ఎన్నో ఎండ్లుగా మా

అత్తగారు మా ఇంటికి రావడం లేదు. ఇప్పుడు మీ అనురూపంతో ఆమె
మా ఇంటికి రావడం జరిగింది. ఈ సందర్భంగా నేను మిమ్మల్ని మా ఇంటికి
విచ్చేయవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను. మీ సమక్కంలో మా కుటుంబ
సభ్యులందరము కలిసి కూర్చోని, మా
సమస్యలను పరిష్కరించుకోవాలని
వున్నది” అన్నది. అమ్మ అంగీకరించి
ప్యాలీబాను గృహానికి వెళ్లారు.
అక్కడ అమ్మ సమక్కంలో వారంతా
చర్చలు జరుపుకున్నారు. ఎంతో
ఆశ్చర్యకరంగా ఆ కుటుంబంలోని
సమస్యలన్నీ సామరస్యంగా
పరిష్కారమైనాయి. ప్యాలీబాను
అనందానికి అవధులు లేవు. ఆమె
ఎంతో సంతోషంతో అమ్మకు
కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నది.

ప్యాలీబాను అత్తగారు డాకాలో
పుంటుంది. పిల్లల వివాహం తర్వాత
కొడుకు-కోడలు, కూతురు-
అల్లుడులను వెంటబెట్టుకొని
ప్యాలీబాను డాకాలోని అత్తగాల వద్దకు

వచ్చింది. ఆ కుటుంబ సభ్యులందరూ
అమ్మ చేతి వంట తినాలన్న తమ
కోరీక అమ్మకు విన్నవించుకొనడంతో
అమ్మ అందుకు అంగీకరించారు.
ఒకరోజు వారందలికి అమ్మ స్వయంగా
వంట చేశారు. వారంతా తోటలోని
చెట్ల మధ్య కూర్చోని ఆనందంగా
భోజనాలు చేశారు. అద్భుతమైన
అమ్మ చేతి వంటను వాళ్ల ఎంతగానీ
మెచ్చుకొనటం జరిగింది. శాహ్-బాగ్
లోని తోటలోని కాళీమాత విర్ఘాం

మెడలో ప్యాలిబాను ఒక బంగారు గొలును అలంకరించింది

శ్రీ ఆనందమయి మాత్ర తన జీవితమంతా ఎక్కువ భాగం పర్యాటకులలోనే గడిపారు దేశంలోని అన్ని పుణ్యస్థలాలు, పుణ్యతీర్థాలు సందర్శించారు. ఒకసారి అమ్మ భక్తులందఱితో కలసి 1927లో 'గౌహతి'లోని కామాఖ్య దేవాలయానికి వెళ్లారు. అందరూ కామాఖ్య పర్యాటకం ఎక్కి కామాఖ్య దేవి దర్శనం చేసుకున్నారు. ఒకసాటి రాత్రి జిలగిన కొన్ని విషయాలను కొన్ని రోజుల తర్వాత అమ్మ ఇలా చెప్పారు: "నేను ఒకసాటి రాత్రి కామాఖ్య పర్యాటకంపై తిరుగుతున్నాను. ఉన్నట్లుండి కొండ ప్రదేశం అంతా ఒకానొక బిష్ణుశక్తితో నిండిపోయింది. శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు, ఇంకా దేవీ దేవతలు ఎందరో కిరీటధారులై తిరుగుచున్నారు. చిన్నపిల్లల వలె వారంతా ఆటలాడుకుంటూ ఎంతో సంతోషంగా సంచలిస్తున్నారు. ఇంకా చాలామంది బుములు, మునులు, జిట్టాధారులు పున్నారు. నన్ను చూచి వారందరూ ఎంతో సంతోషించారు. ఆ స్థల ప్రభావం ఎంతో గొప్పది. ఆనాడు కొండమీద నాకు కనిపించిన దృశ్యాలు ఎంతో అద్భుతమైనవి. ఆనాడు నా వెంట కొండరు భక్తులున్నారు. నిర్వాలబాబు భార్య నా పక్కనే పున్నాది. ఆమెకు గాని, మరెవలికి గాని ఆ దృశ్యాలు కనిపించలేదు."

షాహ్-బాగ్ లో పుండగా మరీక సంఘటన జిలగింది. ఆ సన్నిహితం చూసిన ముసల్మానుల

హృదయాలలో ఆ సంఘటన ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని సంతరించుకున్నది. ఒకసాటి సాయంత్రం అమ్మ గృహంలో భక్తులందరూ సంకీర్తన చేస్తున్నారు. ఆరోజు సంకీర్తనకు ఒక ముసల్మాను భక్తుడు కూడా వచ్చాడు. సంకీర్తన మధ్యలో అమ్మ పున్నట్లుండి లేచి నిలబడి వేగంగా నడుస్తూ తోట వెలుపల సమీపంలోని ఫకీర్ సాహేబ్ సమాధి వద్దకు ఆ చీకట్లోనే నేరుగా వెళ్లి సమాధి పైకి ఎక్కి నిలబడ్డారు. భక్తులంతా అమ్మను వెంబడించి ఆ సమాధి వద్దకు చేరుకున్నారు. అమ్మ ఆ ముస్లిం భక్తుని పీపుపై తన చేతితో గట్టిగా చరచారు. వెంటనే అతడు సమాధి తలుపులు తెలిచాడు. అమ్మ సమాధి ప్రాంగణం లోనికి ప్రవేశించి, నలువైపులా తిలిగి ఒకచీట నిలుచుని ఖురాన్ లోని ఆయతులను గట్టిగా చదవసాగారు. అమ్మ అలా స్పష్టంగా ఖురాన్ లోని ఆయతులను చదువుతుంటే అక్కడ గుమిగూడిన ముస్లిం భక్తులు సమాజ్ విధానం ప్రకారం తలలు పంచుకొని ప్రార్థనలో పాల్గొన్నారు. అలా ముస్లింలవలె ముస్లిం నియమానుసారం కూర్చుంటూ, లేస్తూ, చేతులు పైకెత్తుతూ - ఇలా నమాజ్ చదువుతూ ప్రార్థనలో లీనమైపోయారు. ఆ తర్వాత అమ్మ సమాధి బిగివచ్చి ఇంటికి చేరుకున్నారు. సంకీర్తన అనంతరం భక్తులందరికి ప్రసాదం పంచబడింది. అయితే ఆ ముస్లిం భక్తుడు మాత్రం అమ్మకు ఆ రోజు తన స్వహాస్తాలతో ప్రసాదం తినిపించాలన్న కోలకను అమ్మకు విన్నవించగా అమ్మ సంతోషంగా అంగీకరించారు.

ఈ విషయం గురించి అమ్మ కొన్నాళ్ల తర్వాత ఇలా చెప్పారు: "ఆ రోజు ఖురాన్ లోని ఆయతులు నా నోటి నుండి వెలువడటం అనేది నా ప్రయత్నంతో జిలగించి కాదు. నా ప్రమేయం ఏమీ లేకుండానే యిలాంటివెన్నీ జరుగుతుంటాయి. భాష, స్వరము అన్ని అప్పయత్నంగానే నా నోటి నుండి వెలువడ్డాయి."

ఖురాన్ ఆయతులు చబివేటప్పుడు ముస్లింలు రకరకాల భంగిమలు శరీరంతో చేస్తూ పుంచిన భక్తులతో అమ్మ ఇలా అన్నారు: "ప్రాందవ సాంప్రదాయంలో కూడా దైవపూజలు చేసే సమయంలో విధి భంగిమలు చేస్తూ ప్రార్థించడం పున్నాది కదా! నమస్కార భంగిమలు, అంగన్యసు-కరన్యసుమలు యిలా అనేక రకాలైన శరీరక్రియలు, మంత్రిచ్ఛారణతో స్వరగతులు - ఇలా మనసుతో శరీరస్ని అనుసంధానం జరుపటం పలన ఆధ్యాత్మిక సాధన పురోగతి సులభంగా జరుగుతుంది. ఈ విధానాలస్నీ సాధకునికి మోక్షమార్గంలో ముందుకు సాగటూనికి ఎంతగానో తోడ్పడతాయి. ఖురాన్ లోని ఆయతులు చబివే విధానం కూడా ఇటువంటిదే. ఆ రకమైన శారీరక క్రియలు వెనుక ఎన్నో నిగుఢమైన అర్థాలు పుంటాయి. వాటిని తెలుసుకొని ఆయతులు చదువటం, నమాజు చేయటం వంటివి అన్ని ఆచలించవలసి పుంటుంది. అర్థాలు తెలుసుకొనకుండా ఎటువంటి ప్రార్థనలు చేసినా వ్యాధమే." **ఆశ్చర్యకరమైన విషయం**

ఏమిటంటే - ఆనాటి దేశకాల పరిస్థితులలో ఒక ముసల్చాను నవాబుల తోటలో ఒక పైందవ యోగిని మహాత్మురాలు నివసించటం ఆమె శిష్యులు, భక్తులు పైందవ విధానాలతో పూజలు, భజనలు, సంకీర్తనలు, ఉత్సవాలు పెద్ద ఎత్తున జరుపుకొనడం అనేబి సామాన్యమైన విషయం కాదు. అమ్మ మహిమ, అమ్మ దివ్యత్వం, విశ్వమానవ ప్రేమ అనేవి ప్రజలలో కులమత బేదాలను మరిపింపజేసి సమాజంలో సర్వ మత సాభ్రాతృత్వాన్ని పెంపాంచింపజేశాయి.

శ్రీ ఆనందమయి మాత ఫకీర్ సాహేబ్ సమాధి వద్ద ఖురాన్ లోని ప్రార్థనలు చేశారన్న విషయం వ్యాఖ్యాను కుటుంబ సభ్యులందలకీ తెలిసించి వారంతా డాకా కు వచ్చి అమ్మను దర్శించుకున్నారు. ఫకీర్ సాహేబ్ సమాధి వద్ద ఖురాన్ ప్రార్థనలు చేయవలసినటిగా అమ్మను వేడుకున్నారు. వారందరితో కలిసి అమ్మ ఫకీర్ సాహేబ్ సమాధి వద్దకు వెళ్లారు. అమ్మ అక్కడ చాలానేపు మౌనంగా కూర్చున్నారు. ఆ తర్వాత అమ్మ లేచి నిశ్చలంగా నిలబడ్డారు. వెంటనే అమ్మ నోటి నుండి ఖురాన్ సూక్తులు కొన్ని వెలువడనారంభించాయి. నవాబు ఘరానాలోని వారంతా ఆ సూక్తులు ఖురాన్ లోని కొన్ని భాగాలుగా, ప్రార్థనలుగా గుర్తించారు. ఆ విధంగా శ్రీ ఆనందమయి మాత వ్యాఖ్యాను కుటుంబాన్ని సంతృప్తి పరచి ఆశీర్వదించారు.

భక్తజనుల పట్ల అమ్మ

చూపించే ప్రేమ అపారం. ఫిరోజ్ పూర్ లో నివసించే బినేష్ బాబు తమ ఊరికి విచ్చేయవలసించిగా అమ్మను ప్రార్థించాడు. అతని ప్రార్థనను మన్మించి అమ్మ ఫిరోజ్ పూర్ వెళ్లారు. ఆ ఊరు చేరుకోగానే అమ్మకు ఆహ్వానం పలికేందుకు వేచివున్న భక్తజనులు అమ్మను చందన పుష్పమాలలతో అలంకరించి, పూజించి దైవ నామ సంకీర్తనలతో ఊరిలోకి తీసుకొని వెళ్లారు. రెండు రోజులవాటు అహర్నిశలు దైవ నామ సంకీర్తనతో ఆ ఊరంతా మారుప్రాగించి. ఊరిలోని వారంతా తృప్తిగా అమ్మను పూజించుకున్నారు. అయితే ఆ ఊరిలోని ఒక వృద్ధురాలు అమ్మను దర్శించుకోవాలని ఎంతగానో తపించించి. నడవలేని స్థితిలో పున్న ఆ వృద్ధురాలు తన అనహోయతకు అమ్మను దర్శించుకోలేని తన దురదృష్టానికి ఎంతగానో దుఃఖస్తూ ఇంట్లోనే పుండిపోయింది. అయితే సర్వజ్ఞురాలైన అమ్మకు తెలియనిబి ఏమున్నది? భక్తుల నడుమ కూర్చుని పున్న అమ్మ పున్నట్లుండి లేచి నిలబడి వడివడిగా నడుస్తూ ఒక మారుమూల వీధిలోని వృద్ధురాలి ఇంటిలోకి వెళ్లారు. ఆమెను ఆప్యాయింగా పలకలించి ఆమె ప్రక్కనే కూర్చుని ఆమెకు ప్రసాదం తినిపించారు. అలా ఆమెను తృప్తిపరచి తన దర్శనం ప్రసాదించి ఆమెను అనురూపించారు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ.

అమ్మలోగడకొంతకాలంకిందట దేవముర్ అనే ఊరిలోని శ్రీ బాలాజీ స్వామి అనే ఒక సన్మాని ఆశ్రమానికి వెళ్లి ఆయనను ఆశీర్వదించి

వచ్చారని తెలుసుకున్నాం. ఆ సందర్భంలో బాలాజీ స్వామి అమ్మకు భక్తుడైన శశాంకబాబుతో “సుఖు ఆశ్రయించిన ఆనందమయి మాత ఒక సాధకురాలు కానేకాదు. ఆమె సాక్షాత్తు దేవి స్వరూపిణి. లోకోద్ధరణ కోసం ఆవతలించిన పరాశక్తియే శ్రీ ఆనందమయి మాత. ఆ తల్లిని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఒక్క క్షణం కూడా విడిచిపెట్టవద్దు” అన్నారు. అయితే శ్రీ ఆనందమయి మాత ఒక సాధారణ వ్యక్తి వలె వ్యప్పాలించటం వలన భక్తులు కూడా ఆమెతో చనువుగా వ్యవహారించటం జరుగుతుందేబి.

ప్రమథబాబు అనే ఒక భక్తుడు కొంతకాలంగా అమ్మ వద్దకు పస్తుండేవాడు. అయితే ఎందుకోగాని అతనికి ఒకాన్నిక సందర్భంలో ‘అమ్మ నిజంగా ఒక మహాత్మురాలు అవునా? లేక సామాన్యస్తీనా?’ అన్న సంశయం తలెత్తించి. అతను ఇలా అనుకున్నాడు: ‘అమ్మను సకల దేవతాస్వరూపిణిగా భక్తులు భావిస్తున్నారు కదా. ఆ మాటే నిజమైతే అమ్మ నా యిష్టదేవతా రూపంలో దర్శనం యివ్వాలి. అలా అయితేనే అమ్మను నేను మహాత్మురాలుగా నమ్ముతాను’ అని! అలా అనుకున్న కొన్నాళ్ల తర్వాత అమ్మ, భోలానాథ్ గారు సిద్ధేశ్వరులికి వెళ్లారు. ఆ రోజు ప్రమథబాబు కూడా వాలితో పున్నాడు. ఆనాటి రాత్రి శ్రీ భోలానాథ్ గారు, అమ్మ, ప్రమథబాబు మాట్లాడుకుంటూ వుండగా అర్ధరాత్రి అయింది. శ్రీ భోలానాథ్ గారు నిద్రకు ఉపక్రమించారు. అదే సమయంలో అమ్మ ఒక అలోకస్థితిలో లేచి నిలబడి చిరునవ్వుతో ప్రమథ బాబు వైపు

చూశారు. ప్రమథ బాబు తన కనులు తానే నమ్మలేక పోయాడు. సాక్షాత్తు దేవి స్వరూపిణి రాజరాజేశ్వరి మాతగా అమ్మ ప్రమథబాబుకు దర్శనమిచ్చారు. తన ఆరాధ్య దేవతగా, తను ఆశించిన విధంగానే శ్రీ ఆనందమయి మాత దర్శనం యివ్వటంతో ఆనందంతో అమ్మకు సాప్టాంగ ప్రణామాలాచలించాడు ప్రమథ బాబు. ఆ రోజుతో అమ్మ గులించిన సకల సంశయాలు పట్టాపంచలయినాయి. ప్రమథబాబు అమ్మకు గొప్ప భక్తుడుగా మారి పోయాడు.

కొంతసేపటికి అమ్మ మామూలు స్థితికి వచ్చారు. విశేషమేమంటే మరొక సందర్భంలో ప్రమథ బాబు నొకరుకు కూడా అమ్మ అద్భుతమైన బివ్యానుభూతిని ప్రసాదించారు. అతను ఆనందంతో “అయ్యగారూ, పది బిష్ట రూపాలలో ఆనందమయి అమ్మవారు నాకు శక్తి స్వరూపిణిగా దర్శనమిచ్చారు” అన్నాడు ప్రమథబాబుతో. ప్రమథబాబు పట్టరాని ఆనందంతో అతనిని కౌగిలించుకొని, “నేను కేవలం ఒక్క రూపాన్ని మాతుమే దల్చించాను. కానీ నువ్వు దశవిధ దేవి సాక్షాత్కారాన్ని పాందావు. నీ భాగ్యం ఏమని చెప్పసు?” అంటూ అతని అద్భుతాన్ని కొనియాడు.

సిద్ధేశ్వరిలో తాత్కాలికంగా నిల్చింపబడిన గది మట్టిగోడలతో కట్టడం వలన శిథిలావస్థకు చేరుకుంది. అందువలన భక్తులంతా ఆ గది తొలగించి దృఢమైన సిమెంట్ గోడలతో ఒక మంచి గది నిల్చించాలని సంకల్పించారు. శశాంకబాబు అనే భక్తుడు ఈ నిర్మాణబాధ్యతను

స్వీకరించాడు. అతడు అక్కడి స్థలంతోపాటు ఆ ప్రదేశానికి నలువైపులా వున్న మరికొంత స్థలాన్ని కూడా కొని అమ్మ సూచనల మేరకు ఒక విశాలమైన పెద్ద గబిని నిర్మాణం చేశాడు. ఆ సందర్భంగా అమ్మ ఆ ప్రదేశపు విశిష్టతను తెలిపారు. “ఈ ప్రదేశం ఒక మహిమాన్విత చలిత్త కలిగివుంది. ఎందరో మహానీయులతో పునీతమైనది. ఈ పవిత్ర భూమితో శ్రీ ఆధిశంకరాచార్యుల వాలికి గల సంబంధం విశిష్టమైనది. అయినప్పటికీ యిన్నాళ్లగా యి ప్రదేశం యి నిర్జన ప్రాంతంలో తన మహిమను గోప్యంగా దాచుకొని వుండిపోయింది. కాలగమనంలో యే సమయాన యి ప్రాంతపు చివ్యత్వం ప్రకటం అవ్యాలో ముందుగానే నిర్మియం అయిపున్నది. దాని ననుసలించి యినాటికి ఆ సమయం వచ్చింది. సాధకులు యి ప్రదేశంలో బీక్షలు, కలోర సాధనలు చేసుకునేందుకు వీలుగా ఇక్కడ ఈ విధమైన నిర్మాణాలు జరగటం ఎంతో అవసరం” అన్నారు అమ్మ.

ఒకసాలి ‘వాక్కు నియంత్రణ’ అనే విషయం గులించి శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ యిలా చెప్పారు: “ప్రతి ఒక్క విషయంలోనూ సంయుక్తమనం, జాగ్రత్త పాటింపటం అనేబి ప్రతి ఒక్కరూ గుర్తుంచుకొనవలసిన విషయం. నియమానుసారం ప్రవర్తించవలసిన అవసరం ఒక్క ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు మాతుమే విధింపబడడేదు. పండితులయినా, పామరులయినా ‘మాట్లాడడం’ లో అప్రమత్తులై వుండడం మంచిది. ఎందుకంటే

కాల ప్రభావం గొప్పచి. ఒక్కొక్క సమయంలో నోటీసుండి వెలువడిన మాటలు వాస్తవంగా జరుగుతూ వుంటాయి”.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ చెప్పిన యి విషయం ఎంత ముఖ్యమైనదీ నిరూపించే ఒక ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటన జరిగింది.

ఒకసాల అమ్మ పర్యటనార్థం బయలుదేరారు. గెరిష్టో, చునార్, మీర్జాపూర్, వింధ్యాచలం, తారకేశ్వర్, నవభీష్ట, జైపూర్, భరత్వార్ - యిలా అనేక క్షేత్రాలు దల్చించారు అమ్మ. ఆ పర్యటనకు బయలుదేరే ముందు భక్తులు అమ్మకు వీడిస్టులు పలికేందుకు షాహ్-బాగ్ తోటలోని గృహానికి వచ్చారు. అమ్మ కొందరు భక్తులతో ఇంటి నుండి బయలుదేరారు. అమ్మ మరల ఎన్నాళ్లకు తిలిగి వస్తారోనన్న బాధతో కొందరు భక్తులు అమ్మను త్వరగా తిలిగిరమ్మని వేడుకుంటున్నారు. ఆ సందర్భంలో ప్రపుల్ల బాబు అనే భక్తుని భార్య అమ్మతో కొంచెం పలిపోసంగా “అమ్మా, నువ్వు లేకుండా మేము ఇక్కడ ఎలా బ్రతకగలమనుకుంటున్నావు? నువ్వు చాలా త్వరగా తిలిగి రాపాలి నుమా. అలా రాకుంటే నేనేం చేస్తానో నాకే తెలియదు. అసలు షాహ్-బాగ్ లో నిన్న అడుగుపెట్టినివ్వను. తోటలోకి రానివ్యక్తుండా గేటు మూనేస్తాను” అన్నది. ఆ భక్తురాలు అమాయకంగా కేవలం అమ్మ త్వరగా తిలిగిరాపాలని కోలకతోనే అన్నప్పటికీ ఆ మాటే నిజమైంది.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

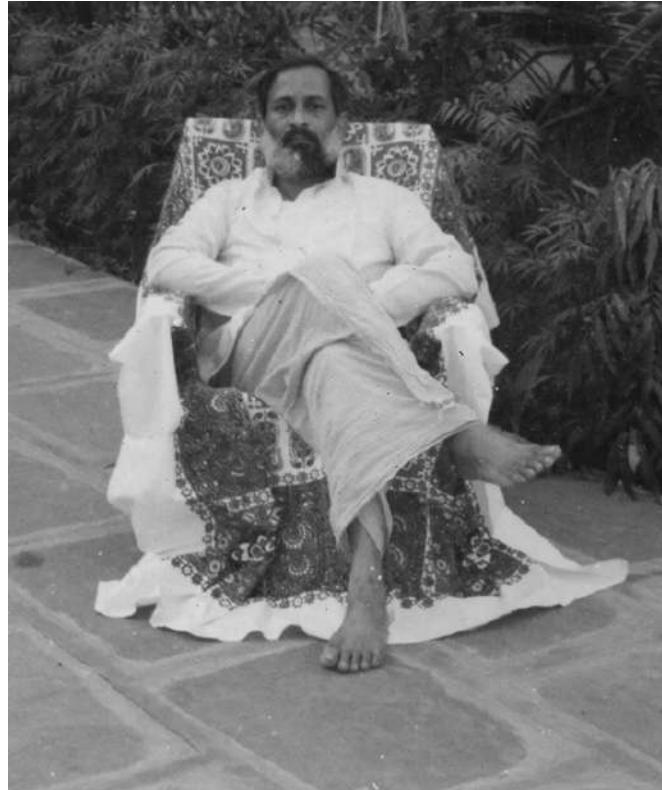
ఆశ్రమాచిల్డ్

శ్రీ వాసుదేవరావు

(మాస్టర్ గారు పరిచయ భాగాన్ని పొందిన పిమ్మట అప్పటి పరకు తాను చేసిన బాబా పూజా విధానం ఎంత యాంత్రికమో అర్థమయి, వాల ప్రబోధాన్ని అందుకుని సాయినాథుని అన్నస్తు భక్తితో కొలిచేందుకు మార్గదర్శకులైన మాస్టర్ గారుని, బాబా గాలని రెండు చక్కనులుగా భావించి సాయి మాస్టర్ సన్మాధిలో తను పొందిన అసుభూతులను అందించుచున్నారు.)

ఒకసాల జిల్లేళ్ళమూడి అమ్మ వద్దకు వెళ్ళి మా అమ్మాయి పెండ్లి పత్రిక ఇష్టగా దాని పైనున్న బాబా పాటటి చూడగానే, “నాయనా! భరద్వాజ బాగున్నాడురా! వాడికి నా ఆశీస్తులు చెప్పరా!” అని, “ఇబిగో, ఈ ప్రసాదం తీసుకొని వెళ్ళి భరద్వాజకు ఇష్టరా!” అని చేతికిస్తుండగా, నాకు ఆనందబాష్యలు రాలాయి. ఇంకొకసాల నేను, మాస్టర్ గారు కలిసి రామ్ చరణ్ గాల వద్దకు (కుందుల్లి వెంకట నరసయ్ - రామ భక్తుడు) వెళ్ళగా “సాయినాథుడు వస్తున్నాడు” అని అన్నారు. సాయి మంబిరానికి భగవాన్ రమణ మహర్షి భక్తురాలైన సౌరిస్ గారు వచ్చారు. తర్వాత మంబిరం నుండి మాస్టర్ గాలింటికి వెళ్ళి చాలాసేపు కూర్చుని, “ఇక్కడ నాకు ఎంతో ఆనందంగా వుంది” అన్నారు.

ఆ రోజు ఏప్రియల్ 12వ తేదీ! అశనిపాతం లాంటి వార్త! మాస్టర్ గారు మనకిక లేరు. మహాసమాధి చెంబినారని విని నిశ్చేష్టుల మయ్యాము. జనం తండోప తండూలుగా వస్తున్నారు. ఈ శాశ్వత ఎడబాటును దుఃఖస్తూ ఆయన చెంత చేలిన వారెందరింటికి అలాంటి సమయంలో కూడా మాస్టర్ గాలిచ్చిన స్వార్లి, ప్రేరణ లేక వాలిచ్చిన తత్త్వబోధ ఏమోగాని మాలోి ఒక మొండి దైరాన్ని కల్గించి వారు భౌతిక దేహస్ని చాలించినట్లు దేశములో నలుమూలలూ పున్న వాల శిష్యులకు, బంధువులకు, స్నేహితులకు తెలియపరచటం కోసం ఆల్ ఇండియా రేడియో, విజయవాడ, హైదరాబాద్,

దూరదర్శన్ వాలితో పైన్ విలేఖరులతో సంప్రదించుటకు తదితర ఏర్పాట్లు కొరకు మమ్మల్ని ఆయత్తపురిచినట్లు అన్విస్తుంది మాస్టర్ గారు. 12వ తేదీనాడు భౌతిక దేహస్ని చాలించారు. 13వ తేదీనాడు వాల భౌతిక కాయాన్ని బాబా మంబిర ప్రాంగణంలో సమాధి చేశాము. ఆ మర్కొడు మిగితా 29వ పేజీలో

భూర్జకవాయి అనుభ్వవమండవము

శీఘ్రత కేసవరపు రేణుక, ఒంగాలు

చో ల సంవత్సరముల క్రితము నాకు బాబూ స్వప్న దర్శనమిచ్చారు. అది మధ్యహౌను సమయం! నేను బాగా నిద్ర పోతున్నాను. బాబూ వచ్చారు కదా లేవాలని ఎంత ప్రయత్నించినా లేవలేక పోతున్నాను. అప్పుడు బాబూ నాతో, “బాబూ, బాబూ అని పిలుస్తావు, వన్నే మాత్రం నిద్రపోతూ ఉంటావు” అని మాయం అయిపోయారు. నేను ఇదివరకు ఎక్కువగా నిద్ర పోయేదాన్ని. బాబూ దయవల్ల నిద్ర చాలా వరకు తగ్గించి.

ఒకసారి రాత్రి స్వప్నంలో----- ఒక అడవిలో నేను నడుస్తున్నాను. బాబూ ఒకచోట కూర్చుని పున్నారు. ఆయన ముందునించి నేను వెళ్లి పోతుంటే నన్ను పిలిచి, గురుచరిత్ర గ్రంథం నాకు ఇస్తున్నారు. నేనేమో “ఆ గ్రంథం నిష్టగా చదవాలి కదా, నేను చదవలేను” అన్నాను. నా మాటలేమీ పట్టించుకోికుండా బాబూ ఒక కాపాయ పస్తంలో ఆ గ్రంథాన్ని చుట్టి నా చేతిలో పెట్టారు. ఇక అప్పటినించి గురుచరిత్ర పారాయణ చేస్తున్నాను. అంతకు ముందు నెల్లూరులో ఒక

సత్పుంగ సభ్యులు గురుచరిత్ర గ్రంథం నాకు ఇచ్చారు. కాసీ చదివేదాన్ని కాదు. ఈ స్వప్నం 2019లో వచ్చింది. అంతకు నాలుగు సంవత్సరాల ముందునుంచి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గ్రంథాలు పరిచయం అయ్యాయి. అన్ని గ్రంథాలు పారాయణ చేస్తున్నాను. కాసీ గురుచరిత్ర మాత్రం పారాయణ చెయ్యాలంటే ఏదో ఇబ్బందిగా ఉండేది. ఈ స్వప్న దర్శనం అయ్యాక సప్తాహపారాయణలు చేస్తున్నాను.

జంకొక స్వప్నంలో, నేను ఎక్కడికో నడుచుకుంటూ వెడుతున్నాను, ఒకచోట ధుని పక్కన బాబూ కూర్చుని కనిపించారు. నేనక్కడకి వెళ్లను. వెళ్గానే నావైపు చేయి చాచి “ఒక్కపూటే అన్నం తింటానని ఒట్టెయ్యు” అన్నారు. ఆయన అడిగిన వాగ్దానానికి నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఎందుకంటే నాకు ఉపాహారాల కన్నా అన్నం అంటే చాలా ఇష్టం. వీలయితే మూడుపూటలా అన్నమే తింటాను. అలాంటేది బాబూ ఒక్కపూట మాత్రమే తినమంటే నావల్ల కాదనిపించింది. నేనేం సమాధానం చెప్పేదు, మెలకువ వచ్చేసింది. బాబాకి స్వప్నంలో మాట ఇష్టకపోయినా,

అప్పటినించి ఒక్కపూట మాత్రమే అన్నం తింటున్నాను, ఇంకొక పూట ఉపాహారం మాత్రమే తీసుకుంటున్నాను. ఇది జిలగి నాలుగు సంవత్సరాలయ్యంది.

కొన్ని రోజుల క్రితం నాకు దత్త నామం ఎక్కువ స్వరణకు వస్తుండేది. మామూలుగా సాయిమాస్టర్ అనుకోవడం అలవాటు. కాసీ ఈమధ్య ఈ నామం వస్తోంది. ‘నాకు బాబూ చెప్పేకదా నేను దత్త నామం అనుకోవాలి’ అనిపించేది. ఒకసారి స్వప్నంలో నేను దత్త నామం చెప్పుకుంటుంటే బాబూ దర్శనం ఇచ్చారు. నేను వాలి పాదాలకి నమస్కారం చేసుకుంటూ ‘బాబూ’ నామం స్ఫురిస్తున్నాను. బాబూ నన్ను దీవిస్తూ అళ్ళింతలు వేశారు. అప్పుడు ఏ నామమైన వాలదే, దత్తదే బాబూ అనిపించింది.

నాకు అనుభవాలని బాబూ చాలా చిత్తంగా ప్రసాదిస్తారు. అది ఎక్కువగా నా బలహీనతల్ని సలభిద్దేవిగా ఉంటాయి. ఆయన స్వప్న దర్శనమిచ్చి ఏదైనా బోధ చేస్తే కొన్నాళ్ళకి నా సమస్య లేదా బలహీనత సమసిపోతుంది. మేము ఈమధ్యనే నెల్లూరు నించి మిగతా 29వ పేజీలో

ఆచార్యన అధ్యాత్మ లేలు

శ్రీ విజయభాస్కర, కోట

పూర్వాజ్యలీ భరద్వాజ మాష్టరుగాల లీలావైభవాన్ని వారి పూర్వ విద్యార్�ి, కోటు సత్పుంగ సభ్యులు అయిన విజయభాస్కర్ గారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు--

నేను మొట్టమొదటిసాిలిఫ్ఫిబువలి, 1973లో గురువారంనాడు విద్యానగర్ లో పూజ్యలీ మాష్టరుగాల తపోవనంలో భజన జరుగుతూ వుంటే వెళ్లాను. అప్పుడే వారి ప్రథమ దర్శనం జిలగించి. వారు బాబా గురించి చెబుతూంటే చాలా ఆసక్తిగా వుండేయి. అంతేకాదు, అందలితో చాలా ప్రేమగా వుండేవారు, ప్రేమగా మాట్లాడేవారు. అప్పుడే నా పదవ తరగతి పూర్తయించి. పలచయం పెలిగి పెలిగి పూజ్యలీ మాష్టరుగాలతోనే ఎక్కువ గడపాలనిపించేది. మాకు విద్యానగరులో ఇప్పుడు బాబా మందిరం వున్న చీటి పాలాలు వుండేవి. మా నాన్నావాళ్యందరూ కోటలో వుంటే నేను ఆపాలంలో గుడిసె వేసుకుని వంటచేసుకుంటూ ఒక్కడినే వుండేవాడిని. అలా అయితే పూజ్యలీ మాష్టరుగాలకి దగ్గరగా వుండిచ్చని నా ఉద్దేశం. నాకు సైన్స్ రూప్ అంటే చాలా ఇషం.

రూప్ అయితే లాంగ్వేజెన్ లో ఇంగ్లీష్ లో పాటు ఇంకొక క్లాన్ లో పూజ్యలీ మాష్టరుగాలతో గడిపే అవకాశం వుంటుందని అందులో చేరాను. అందులోనూ అడ్వాన్స్ ఇంగ్లీష్ క్లాన్ లో చాలా తక్కువమంచిమి వుండేవాళ్యం. వారు సబ్బెక్క చెపుతూంటే అందులో లీనమై చెప్పేవారు. మేమందరమూ వారితోపాటు లీనమైపోయేవాళ్యం. అటువంటి బోధ ఎవ్వలికి, ఎప్పటికి దొరకదని నా ఉద్దేశం. మేము నిజంగా అదృష్టవంతులం.

పూజ్యలీ మాష్టరుగారు మాచేతు కొన్ని సాధనలు చేయించేవారు. అవి సాధనలని అప్పుడు తెలియదు. చెప్పే చేయడమే గాని, వివరమేమిటనే అలోచన వుండేదే కాదు. కొత్తపాలెం వెళ్లే రోడ్డులో ఒక మర్మచెట్టు వుండేది. ఒకరోజు పూజ్యలీ మాష్టరుగారు నన్ను ఒక్కడినే అర్ధరాత్రి బట్టలేమీ వేసుకోకుండా ఒక దుప్పటి మాత్రమే కప్పుకుని వెళ్లమని చెప్పారు. నేను అలాగే చేసాను. ఆ చెట్టుమీద అదృశ్యంగా ఒక సాధువు వున్నాడని, అక్కడ ద్వానం చేస్తే మంచిదసీ మమ్మల్ని అక్కడకి పంపించేవారు. నిజంగానే అక్కడ ధ్యానం చేస్తే మానసికంగా

ఉత్సేజింగా వుండేది. అలాగే ఒకసాిల నన్ను, టీ.డి.కృష్ణమూర్తిని ఒక శని, ఆదివారాలు ఒక చిట్టడవిలో గడిపిరమ్మన్నారు. మాతోపాటు తినడానికి బైండ్ తీసుకుని వెళ్లాము. అక్కడ దగ్గరలో చిన్నగుంటలో నీళ్లంటే అందులో చెట్లగింజలు కొన్ని వేస్తే అవి తేటగా వచ్చాయి. ఆ నీళ్ల తాగేవాళ్యం. శనివారం ఉదయం అంతా బాగానే గడిచించి. ఆ రాత్రి వెలుతురు కోసం మంట వేసుకున్నాము. అర్ధరాత్రిపూట ఎవరో వస్తున్నట్టు నాకు ఎదురుగా కనపడుతోంచి. నేను, కృష్ణమూర్తి ఎదురుబదురుగా కూర్చున్నాం. తనకు వాళ్లు కనపడరు, నాకు కనిపిస్తున్నారు. నేను తనను, “మూర్తి” అని పిలుద్దామనుకుంటున్నాను. కానీ భయంతో మాట రావడం లేదు. తను నావైపు చూడటం లేదు. మంటలో పుల్లలు వేస్తున్నాడు. వాళ్లు దగ్గరకి వచ్చారు. అంతకుముందు ఆ అడవిలో ఏదో గొడవ జిలగిందట. కనుక అటపీశాఖవారు ఎవ్వలినీ లోపలకు రానివ్వడం లేదు. వాళ్లాచ్చి ఏం గొడవ చేస్తారోనని నా భయం. వాళ్లు దగ్గరకి రాగానే కృష్ణమూర్తి వెనక్కి తిలిగి చూశాడు. అందులో మూర్తికి తెలిసిన

సామిబాబా మాసపత్రిక

ప్రండ్ వుండడంవల్ల మమ్మల్ని వాళ్ళేమీ అనలేదు. మర్చాడు సాయంత్రానికి తిలగి వచ్చాం. ఆ రెండురోజులూ ఆసనాలు, ధ్యానం, పారాయణ, సత్యంగం చేసుకోమన్నారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. అలా ఏవేవో మా చేత చేయించేవారు.

నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కాల్చి వదిలేసిన సిగరెట్ ప్యాకెట్ మీద -- అంటే తెల్లగా పున్న లోపలి భాగంలో, 'ఓం శ్రీ సాయిబరద్వాజాయ నమః' అని ప్రాసుకునేవాడిని. సిగరెట్ ప్యాకెట్ మీదే ఎందుకంటే 'పారు వాడినటి కదా!' అని. ఒకసాలి ఇది వాలి కంటపడింది. "ఏం ప్రాసున్నన్నావురా?" అని అడిగారు. చూపించాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, "నువ్వు వేరు, నేను వేరు, బాబా వేరు, ఇన్ని లేవురా! ఉన్నది ఒక్కటే, కనక బాబా ఒక్కటే ప్రాసుకో!" అన్నారు. నాకు ఉపదేశం కూడా అయిపోయిందనుకున్నాను. అప్పటినుంచి నేను, 'ఓం శ్రీ సాయినాథాయ నమః' అన్న నామం చేసుకుంటాను.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆంగ్లంలో ప్రాసిన 'సాయిబాబా బి మాస్టర్' రంధ్రాన్ని నేనే టైప్ చేసేవాడిని. అలా టైప్ చేసి పెడితే ఆయన నన్ను శిలిడి తీసుకువెళతానన్నారు. ఆ సందర్భంలో వెళ్ళినప్పుడే నాకు రెండు పబి రూపొయల నోట్లు ద్వారకామాయలో దొలికాయి. అవి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఇచ్చాను.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దాతృత్వానికి ఒక ఉదాహరణ. మాకు విద్యానగర్లో పాలాలుండేవి కదా! అప్పుడు మా నాన్నతో సంబంధం లేకుండా నేనొక్కడినే వ్యవసాయం

చేసేవాడిని. ఒక సంవత్సరం పంట నప్పుమెళ్ళించి. 6000 రూపాయలు బ్యాంకుకి అత్యవసరంగా కట్టవలసివచ్చింది. లేకపోతే పోలీసులు పట్టుకుపోతారని భయపెట్టారు. నేను వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు వెళ్లి ఈ విషయం చెప్పాను. వెంటనే తమ ఆకోంట్ నుంచి డబ్బులు

తెచ్చుకుని బ్యాంకుకి కట్టమన్నారు. ఒక్కషణం కూడా అలోచించలేదు! నేను అలాగే చేశాను. ఆ కరుణామూర్తి దాతృత్వానికి నా నోటు మాట రాలేదు.

1978వ సంవత్సరంలో నా ఇప్పప్కారం మా చిన్న తాతయ్యగాలి మనవరాలిని వివాహం చేసుకున్నాను. ముందు తపోవనంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమక్షంలో వివాహం చేసుకోవాలని నా ఉద్దేశం. అందువల్ల రేపు వెళ్లి అనగా ముందురోజు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమక్షంలో గురువారంనాడు గోధూళివేళ మాలలు మార్పుకున్నాం. అప్పుడు కొంతమంచి సత్యంగ సభ్యులు, కుటుంబసభ్యులూ వున్నారు. అప్పుడే ఒక సత్యంగసభ్యుడు శిలిడీనుంచి ప్రసాదం తెచ్చిచ్చాడు. మర్చాడు మామూలుగా పెళ్లి జిలగింది. ఈ సందర్భంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకొక బీక్ష ఇచ్చారు. 16 రోజుల పండగవరకూ ఇద్దలిసీ సాయంత్రం పోడిశోపచారపూజ చేసుకోమన్నారు. మేము అలాగే చేసుకున్నాము. అప్పుడు నేను డిగ్రీ బిలి సంవత్సరం చదువుతున్నాను. తరవాత జ.ఎడ్. కూడా పూర్తి చేశాను.

తరవాత ఒంగోలులో ముద్రణాలయం (ప్రింటింగ్ ప్రైన్) పెట్టాము. సంతపేటలో ఒక ఇల్ల తీసుకున్నాము. ఒకవైపు భాగంలో

ముద్రణాలయం, మరొక భాగంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి కుటుంబం, వెనుకవైపు గబిలో మా భార్యభర్తలం పుండేవాళ్ళం. కొన్నాళ్ళ తరవాత మా నాన్న మా ఊరికి రమ్మంటే వెళ్ళిపోయాము. ఇక అప్పటినుంచి అప్పుడప్పుడు రావడమే జిలగేబి. అలా చాలాకాలం గడిచింది.

1989లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందారని తెలిసి చాలా బాధపడ్డాను. 'అయ్యా, ఇంత మంచి ఆధ్యాత్మికమార్గం సూచించే వాళ్ళ మళ్ళీ దొరుకుతారా?' అనిపించింది. అలా బాధపడుతున్న రోజుల్లో ఒకసాలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు. స్వప్నంలో నా ఎదురుగా కూర్చున్నారు. "సార్, మీరు సమాధి చెందారని చాలా బాధగా వుంది. ఆ బాధ పోవాలంటే ఏం చెయ్యాలి?" అనడిగాను. దానికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, "180 సార్లు బాబా చరిత్ర చదువు!" అన్నారు. నేను, "108 సార్లు చేయమంటారా?" అనడిగాను. 'కాదు, 180 సార్లు!' అన్నారు. 180 సార్లు చేంద్రామని మొదలుపెట్టి పారాయణ చేస్తున్నాను.

మాకు కోటులో బాబా మంబిరం పుంది. ప్రస్తుతం ఆయన సేవ చేసుకుంటూ, సత్యంగం, భజన చేసుకుంటూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చూపిన బాటలో నడవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. వాలి సంపూర్ణ ఆశీస్తులు ఎల్లవేళలా నాకుండేటట్లు అనురహించమని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఓం సన్మార్గదర్శకాయ శ్రీ భరద్వాజ గురువే నమః

ఔ సాయి మాస్టర్!!

ఆశాబీర్యతి

25వ పేజీ తరువాయి

శ్రీరామనవమి అందరం ఎంతో బాధతో వున్నప్పటికీ శ్రీరామనవమి యథాపూర్వంగానే జిలగించి. వారు భౌతికంగా లేనప్పటికీ ఆయన ఆదేశం మేరకు ఆ శ్రీరామనవమి రోజున బాబాగాలి విశ్వరూపం గురించి చెప్పేను. ఆయన సూక్ష్మరూపంలో విని ఆనందించి నన్ను ఆశీర్వదించినట్లు అన్నించించి నాకు. వారు సమాధి చెంబిన రెండవ రోజున ఆయనతో వున్నటువంటి సన్నిహిత సంబంధం వల్లనో లేక ఆయనపై వున్న భక్తి విశ్వసాల వల్లనో లేక బాబా తత్త్వాన్ని రంగలించి మాచే ఆస్మాదింప చేసినందు వల్లనో గానీ నాలో ఒక ప్రేరణ కలిగించి. ఆరోజు నుంచి మాస్టర్ గాలిని సాయినాథుడు నాకు ప్రసాదించిన నా రెండవ గురువుగా దృఢవిశ్వసంతో భావించుకొనటం జిలగించి. మూడవ రోజున కాబోలు నాకు స్వప్నంలో కన్నించి “వెన్ అకేష్వన్ కమ్మ యు విల్ రైజ్ టు దట్ (when occasion comes you will rise to that)” అని ఆశీర్వదించారు. ఇంకోసాల వారు మా ఇంట్లో సత్సంగం చేస్తున్నారు. నేను పాద నమస్కారం చేసుకుంటే ఆశీస్తులు ఇస్తూ కన్నించారు.

ఆయన భౌతిక దేహంతో వున్నప్పుడు ఏరకమైన అనుభూతి పాందానో, ఆయన కనుమరుగైన తర్వాత కూడా అదే అనుభూతిని నేను పాందుతూనే వున్నాను. ఆయన

మనకిక లేరు అన్న భావన నాకు ఏక్షణంలోనూ కల్గాడు. ఆయనమందస్తుత వదనారవిందమే నాకళ్ళకు ఎప్పుడూ ప్రస్తుతంగా కన్నిస్తూంటుంది. ఆయన వాణి నాకెప్పుడూ విన్నిస్తునే వుంటుంది.

సాయినాథుని మీద నాకెంత ఆచంచల మైనటువంటి భక్తి విశ్వసాలున్నాయో, సాయినాథుణ్ణి అనుక్షణంస్వలించుటకు కారణ భూతు లైన నటువంటి, మార్గదర్శకులైనటువంటి భరద్వాజు మాస్టర్ గాలి పైన కూడా అంతటి అచంచలమైన భక్తి విశ్వసాలున్నాయి. మాస్టరుగాలి గురించి తెలుసుకునే కొఢ్చి బాబా గురించి సంపూర్ణంగా అర్థం అవుతూంటుంది. వారు ఇరువురు నారెండు చక్కనులు. మాస్టర్ జీ నాటికీ, నేటికీ, ఎప్పటికీ చిరంజిపులే.

ద్వారకామాయి అనుభవమంటపము

26వ పేజీ తరువాయి

ఒంగోలుకి వచ్చాము. వచ్చేముందు కూడా వాలి అనుమతితోనే రావడం జిలగించి. ఇక్కడకి వచ్చాక పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి బృందావన దర్శనం, మాస్టరుగాలి నిలయంలో శ్రీమతి వేదమ్మగాలి సత్సంగాలు, పూజ్యులీ అలివేలుమంగమ్మగాలి బిష్ణుస్నిధానం, అక్కడ జిలగే ఉత్సవాలు,,, తీటన్నింటిలో పాల్గొనడం వల్ల ఎంతో ఆనందం పాందుతున్నాము. ఈవిధంగా శ్రీ సాయినాథులవారు ప్రతి అడుగు నాచేయి పట్టుకుని నడిపిస్తున్నారు. వాలికి నాక్కత్తజ్ఞతా పూర్వక నమస్కులు.

వార్తాలాపము

16వ పేజీ తరువాయి

మలదిషం తొలగిపాశినిదే చిత్తశుద్ధి కలగదు. చిత్తశుద్ధి లేనిదే విరోచనుడు మొదలైన వాలిలాగ ‘దేహమే ఆత్మ’ అనే బుట్టిని పాందుతారు కానీ స్వరూప సాక్షాత్కారము కలుగదు. నిష్కామకర్మ ద్వారా అంతఃకరణము శుద్ధి కావడం పరమార్థ జ్ఞానము పాందడానికి సాధనము.

అలాగే ఉపాసన లేనివారు కూడా ఈ జన్మలో ఉపాసన ద్వారా విక్షేపదిష్టాన్ని పాశగొట్టుకొని శ్రవణము మొంచి వాటిలో ప్రవృత్తిని పెంపాందించుకోనిదే జ్ఞానాన్ని పాందలేదు. విక్షేపదిష్పము చేత భయము, ఆందోళన మొదలైనవి మన సాధనకు అంతరాయము కలిగించేచి) దభిచి మహాముని చేసిన బ్రహ్మోపదేశం పట్ల ఇంద్రుడికి అభిరుచి కలగలేదు. అలాగే విక్షేపదిష్పము వుండడం వలన శ్రవణము మొంచి జరుగవు. విధంగా స్వరూప సాక్షాత్కారము జరగదు.

కాబట్టి నిష్కామకర్మ, ఉపాసన - ఈ రెండింటి ద్వారా మలదిషం, విక్షేపదిష్పము ఈ రెండింటిని పాశగొట్టుకొని, బ్రహ్మనిష్ఠుడైన మహాత్ముని దగ్గర శ్రవణము మొంచి ఉద్ఘాటని విధించిన దృఢమైన అపరోక్షానుభూతిని పాందాలి.

పదవ ప్రసంగము సంపూర్ణము.

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎత్తిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ అధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,
Hyderabad-68. Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapetla, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 08592233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)", Payable at Hyderabad or Ongole.

BOOKS CLASSIFICATION

1. BOOKS ON SHRI GURU DATTA

- శ్రీ గురు స్వి విరచితమైన గ్రంథములు
- శ్రీ గురు చిత్త + శ్రీ సాయి లీలామృతము (డోం)
 - శ్రీ గురు చరిత్ర
 - శ్రీ సంహితోయున గురు ద్విసాహస్రి
 - శ్రీ దత్తావతార మహాత్మము

2. BOOKS ON SRI SAI BABA

- ఖరిది సాయిబాబా పై విరచితమైన శ్రీ ఖరిది గ్రంథములు
- శ్రీ సాయి లీలామృతము
 - శ్రీ సాయి సస్విధి
 - శ్రీ సాయి ప్రభోధామృతము
 - శ్రీ సాయిసాధ పూజ
 - ఖరిది రూరుతులు
 - శరిది క్షీత్ర సంయర్ణము
 - సాయిసాధ ప్రవన మంజలి
 - సాయిని పూజించడం ఎందుకు?
 - సాయి సూక్తి ఆచార్యవాచి
 - శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము

3. BOOKS ON MAHATMAS

- జతర మహాత్మల గ్రంథములు
- శ్రీ అక్కల్ కోట స్వామి
 - శ్రీ తాజాద్దీన్ బాబా
 - శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామి
 - అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి
 - శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు
 - శ్రీ ఆనందమయి అమ్రు
 - శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి
 - శ్రీ అవధూత చిపటం అమ్రు
 - తేబేట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర

4. BOOKS ON ANVESHANA & SCIENCE & RELIGION

- అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు
- వెచి నిజం
 - మతం ఎందుకు
 - విజ్ఞాన వీచికలు

5. BOOKS ON MEDITATION

- ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు
- ధ్యానయోగ సర్వస్వము
 - బుద్ధ ధ్యాన పూర్ణము

6. BOOKS ON SPIRITUALITY & TATVA CHINTANA

- అధ్యాత్మికత తత్త్వచింతన పూర్వ గ్రంథములు
- సాయి మాస్టర్ ప్రపచనములు
 - ఆధ్యాత్మిక జాగ్రూతి

7. BOOKS ON PUJYA ACHARYA E.BHARADWAJA

- పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల పై విరచితమైన గ్రంథములు
- మహాత్మల ముట్టుజడ్డడు
 - భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ
 - మహా పురుషుడు
 - సాయి మాస్టర్ స్తుతులు -1
 - సాయి మాస్టర్ స్తుతులు -2
 - ఆచార్య అమృత లేఖావళి
 - మరో సంచ చింపం
 - మాస్టరు అమృత వాక్యాలు

8. BOOKS FOR CHILDREN

- బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు
- బాలల సాయి లీలామృతము
 - బాలల సాయిసస్విధి
 - బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర

9. BOOKS IN ENGLISH

- అంగంలో విరచితమైన గ్రంథములు
- SAI BABA THE MASTER
 - SHRI GURU CHARITRA
 - SUPREME MASTER
 - TAJUDDIN BABA
 - SAI BABA AND HIS TEACHINGS
 - CHILDREN'S SAI BABA THE MASTER

10. BOOKS IN OTHER LANGUAGES

- జతర భాషలో విరచితమైన గ్రంథములు
- సద్గురు శ్రీ సాఇ బాబా శ్రీగురుచ
 - కన్నడ సాయి లీలామృతం
 - కన్నడ ప్రభోధామృతము
 - కన్నడ గురు చరిత్ర
 - కన్నడ సాయి సస్విధి
 - బలియా సాయి సస్విధి
 - కన్నడ మిలారేపా చరిత్ర
 - కన్నడ స్వామి సపర్చ
 - తమిళ సాయి లీలామృతము
 - తమిళ పెలిది పోరుతులు
 - తమిళ స్వచ్ఛన మంజలి
 - తమిళ శ్రీ గురుచరిత్ర
 - మలయాళ సాయి లీలామృతం
 - మలయాళం గురు చరిత్ర

11. OTHER BOOKS

- జతర గ్రంథములు
- సత్యంగము భజన
 - పురుష సూక్త రహస్యము
 - మసము మన సంస్కరితి

పూజ్యార్థీ అలివేలు మంగమై తల్లి ద్వాతియ ఆరాధనా మహాత్మవము జాన్ (2023) 3, 4 తేదీలలో 'శ్రీ అలివేలు మంగమై దివ్య సన్మాధానము', గుమ్మతంపాడు లో వైభవంగా జరిగింది. భక్త జనులందరూ ఈ పవిత్ర కార్యక్రమంలో శ్రద్ధా భక్తులతో పాల్గొన్నారు.